Pogovor z županom

V dneh pred občinskim praznikom smo se z županom Cirilom Globočnikom pogovarjali o dogajanju v občini, o najpomembnejših projektih in načrtih za prihodnje mesece.

stran 3

Festivalsko vzdušje v Radovljici

34. Festival Radovljica navdušil že s prvimi koncerti v Radovljiški graščini. Do konca prireditve še niz vrhunskih koncertov v izvedbi domačih in tujih glasbenih mojstrov.

stran 7

deželne novice

Časopis občine Radovljica, letnik 20, 12. avgusta 2016, številka 10

Avgustovski praznik

Ob občinskem prazniku Radovljice, 5. avgustu, je najvišje občinsko priznanje, veliko plaketo, prejela Marija Kolar za življenjsko delo na glasbenem področju.

Urša Peternel

Osrednja slovesnost ob 5. avgustu, prazniku radovljiške občine, je potekala v Baročni dvorani Radovljiške graščine. Na njej je župan Ciril Globočnik podelil priznanja občine. Najvišje, veliko plaketo Občine Radovljica, je prejela Marija Kolar za življenjsko delo na glasbenem področju in vodenje Festivala Radovljica.

Plakete so prejeli Društvo upokojencev Radovljica ob 70-letnici delovanja in izvajanja programov za aktivno starost (prevzel jo je predsednik Peter Ravnihar), Nogometni klub Šobec Lesce za 70-letno delovanje in spodbujanje športa mladih (plaketo je prevzel predsednik Darko Marolt) in Rekreacijski klub večno mladih fantov Radovljica ob 40-letnici delovanja za spodbujanje rekreacije in druženja občanov (priznanje je iz rok župana sprejel predsednik Marko Pangerc).

Pečate Občine Radovljica so prejeli Košarkarski klub Radovljica ob 60-letnici delovanja in športnih uspehov (prevzel ga je Uroš Troppan), Simon Eržen za dolgoletno delovanje v Planinskem društvu Radovljica in upravljanje Pogačnikovega doma na Kriških podih, Društvo upokojencev Podnart ob 40-letnici delovanja (prevzel ga je predsednik Janez Erman) in Društvo upokojencev Lesce ob 40-letnici delovanja (priznanje je prevzel predsednik Vasilij Koman). Martina Ivnik je za dolgoletno delovanje v Planinskem društvu Radovljica prejela medaljo Občine Radovljica.

5. stran

Župan Ciril Globočnik z občinskimi nagrajenci in odličnimi dijaki / Foto: Gorazd Kavčič

Svečano za veliki šmaren

Na Brezjah bo maševal ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore, maša pa bo tudi na Blejskem otoku.

Jože Košnjek

Ponedeljkov praznik velikega šmarna ali velike gospojnice, kot mu rečejo v nekaterih krajih po Sloveniji, bo še posebno slovesen na Brezjah. Ob desetih bo mašo daroval ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore, na predvečer praznika pa bo po vasi tradicionalna procesija z lučkami. V največjem slovenskem Marijinem svetišču pričakujejo veliko romarjev, saj je veliki šmaren v Sloveniji tudi dela prost dan. Po maši bo nadškof skupaj z romarji obnovil posvetitev slovenskega naroda Mariji, kar so prvič storili leta 1992.

Čeprav bo v ponedeljek svečano v vseh cerkvah, posebej omenjamo Lesce in Bled. Oba kraja s cerkvama, posvečenima Marijinemu vnebovzetju, sta bila nekdaj znana romarska kraja. Leški župnik Gregor Šturm je povedal, da bo slovesno šmarensko mašo daroval ob 17. uri. Blejski župnik Janez Ferkolj pa bo praznično mašo daroval v ponedeljek ob 17.30 na Blejskem otoku. Maša v otoški cerkvi je vselej nekaj posebnega. V nedeljo ob 20.30, na predvečer praznika, pa bo v blejski župnijski cerkvi sv. Martina koncert glasbenikov Gašperja Primožiča in Andreja Zupana ter pevke Nataše Zupan.

Na Brezjah nikdar ne manjka romarjev. Prihajajo tako domači kot tudi tuji. Teh je vedno več. Pred kratkim so se na Brezjah ustavili romarji iz Španije, ki so se vračali s svetovnega dneva mladih v poljskem mestu Krakov.

Konec meseca spet Langusovi dnevi

Kaja Beton

Septembra bodo v Kamni Gorici potekali že 16. Langusovi dnevi. Začeli se bodo že 27. avgusta, ko bodo na slikarski koloniji ustvarjali slikarji iz vse Slovenije, popoldan pa bo v Domu krajanov fotografska delavnica. Zares pa se bodo začeli teden kasneje, v petek, 2. septembra, z medgeneracijsko delavnico, gasilskimi tekmovanji in kulturno prireditvijo ter v soboto, 3. septembra, s tradicionalnimi ustvarjalnimi delavnicami za otroke in mladino, prstometom, teki ter družabnim srečanjem. V nedeljo bo sledila še gledališka predstava in v soboto, 10. septembra, za zaključek še potep z ogledom del Matevža Langusa in pevskim srečanjem pod lipo.

KRAJEVNE NOVICE

V Lescah so praznovali

Krajevna skupnost Lesce 14. julija v spomin na začetek urejanja Kampa Šobec obeležuje krajevni praznik.

stran 6

ZANIMIVOSTI

Stoli z zgodbo

V preddverju Baročne dvorane v Radovljiški graščini je na ogled zanimiva umetniška razstava stolov.

stran 8

ZANIMIVOSTI

Delati moraš s srcem

Nina Dolenc iz Vrbenj nadaljuje družinsko tradicijo kmetije Dolenc; za svoje mlečne izdelke je prejela zlata in bronasta priznanja.

stran 9

ZADNJA

Šobec polno zaseden

V kampu Šobec število prijavljenih gostov in ustvarjenih nočitev narašča iz dneva v dan.

stran 16

Občinske novice

Janko Rozman je zlato plaketo prejel iz rok Antona Kapusa, predsednika Združenja za vrednote NOB Radovljica. V ozadju prejemnik srebrne plakete Julij Črv in član sveta Zveze Združenj borcev za vrednote NOB Janko Heberle.

Zunanjost Partizanskega doma na Vodiški planini so pred časom temeljito obnovili.

Spominska slovesnost na Vodiški planini

Tudi letos je Združenje borcev za vrednote NOB Radovljica na Vodiški planini pripravilo spominsko srečanje ob obletnici ustanovitve Cankarjevega bataljona. Letos smo praznovali 75. obletnico dogodka, datum ustanovitve Cankarjevega bataljona, 5. avgust, pa je eden od dveh občinskih praznikov.

Marjana Ahačič

"Cankarjev bataljon je ena izmed prvih, če ne celo prva redna vojaška enota kasneje narodno osvobodilne vojske v času druge svetovne vojne. Sestavljali sta ga dve četi – Jeseniška, imenovana tudi Cankarjeva, in Jelovška, imenovana tudi Četa Ilije Gregoriča. Duhovni oče ustanovitve je bil Stane Žagar, dolgoletni predvojni učitelj na Srednji Dobravi in član glavnega poveljstva partizanskih čet, za poveljnika je bil imenovan španski borec Jože Gregorčič, politični komisar pa je bil Ivan Bertoncelj Johan. Ob ustanovitvi je bataljon štel 120 mož," je na slovesnosti pri Partizanskem domu na Vodiški planini preteklo soboto spomnil slavnostni govornik Anton Kapus, predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Radovljica. Kot je poudaril v nagovoru, so bili borci te enote preprosti fantje in možje, doma v krajih pod Mežakljo in Pokljuko, v Selški in Lipniški dolini ter drugih krajih Gorenjske. "Bili so pravi domoljubi, ki so se uprli okupatorju v njegovih namerah uničenja slovenskega naroda. Lahko rečem, da so bili junaki, ki se niso bali utečenega nemškega okupatorskega vojaškega stroja," je dejal Kapus ter obsodil vsakršno omalovaževanje in blatenje partizanskega boja proti okupatorju. Spomnil se je tudi 25-letnice samostojne Slovenije in opozoril, da je v današnjem času vedno več ljudi na robu preživetja. "Priča smo pojavljanju novega fašizma, vrednote iz časa NOB pa so skoraj že pozabljene in poteptane. Zato je prav, da se zavedamo, da vrednote iz časa NOB in nasploh obče civilizacijske človeške vrednote, kot so pogum, svobodomiselnost, tovarištvo, antifašizem, socialni čut, pravičnost ... dobijo nazaj svoj pomen." Na slovesnosti so podelili tudi priznanja Zveze združenj borcev za enote NOB. Zlato plaketo je prejel Radovljičan Janko Rozman, ki se je že kot mladoletnik priključil narodnoosvobodilnemu gibanju. Odšel je v partizane, po vojni pa se je s služenja vojaškega roka vrnil kot rezervni oficir in postal predstojnik upravnega organa za Narodno obrambo v Bohinju in kasneje v Radovljici. Ves čas je član borčevske organizacije, še posebej aktiven pri pomlajevanju organizacije.

Srebrno plaketo Zveze združenj NOB Slovenije je dobil Julij Črv z Bleda, že vrsto let aktiven član krajevne organizacije združenja.

"Zato je prav, da se zavedamo, da vrednote iz časa NOB in nasploh obče civilizacijske človeške vrednote, kot so pogum, svobodomiselnost, tovarištvo, antifašizem, socialni čut, pravičnost ... dobijo nazaj svoj pomen."

Čudovit sobotni dan je na Vodiško planino na Jelovici privabil številne obiskovalce od blizu in daleč.

deželne novice

ODGOVORNA UREDNICA:
Marjana Ahačič (marjana.ahacic@g-glas.si, 031/352-514)

UREDNIŠTVO:
Urša Peternel (pomočnica odgovorne urednice), Alenka Bole Vrabec, Kaja Beton, Matjaž Klemenc, Peter Kolman

ČASOPISNI SVET:
Blaž Trček (predsednik), Branko Fajfar, Sabina Felc, Breda Poličar in Samo Finžgar

DEŽELNE NOVICE (ISSN 1855-2927) – Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Radovljica, Gorenjska cesta 19, 4240 Radovljica (sedež časopisa in uredništva). Pravice izdajatelja izvaja: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj (tel. 04/201-42-00, faks 04/201-42-13, info@g-glas.si, oglasno trženje 04/201-42-32).

Deželne novice izhajajo enkrat na mesec v nakladi 23.400 izvodov, brezplačno jih prejemajo vsa gospodinjstva in drugi naslovniki v občini Radovljica, priložene so tudi izvodom Gorenjskega glasa. Tisk: Delo, d. d., Tiskarsko središče. Distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o., Maribor. Deželne novice so vpisane v Razvid medijev pod zaporedno številko 315. Nenaročenih prispevkov in pisem bralcev ne honoriramo. Pisma bralcev so omejena na največ 2000 znakov s presledki. Prispevke za naslednjo številko, ki bo izšla v petek, 2. septembra 2016, morate oddati najkasneje do srede, 24. avgusta 2016.

Karikature v Šivčevi hiši

V Galeriji Šivčeva hiša so v četrtek odprli razstavo karikatur Borisa Jukića, v Radovljici rojenega karikaturista z diplomo iz arhitekture, ki je od druge polovice devetdesetih let do danes v osrednjih slovenskih časnikih objavil več kot 500 karikatur. Na razstavi je prikazan ožji izbor originalnih risb kot tudi izbor objav na časopisnih straneh. Na ogled bo do 11. septembra.

Praznični koncert prestavljen

Zaradi slabega vremena so organizatorji prejšnji petek odpovedali koncert skupine I.C.E., ki naj bi na Linhartovem trgu nastopila v sklopu praznovanja občinskega praznika. Koncert je prestavljen na sredo, 24. avgusta, ob 20. uri.

deželne novice
Uradne objave, številka 216, 12. avgusta 2016
Časopis Občine Radovljica
www.radovljica.si

VSEBINA

1. Namera o oddaji zemljišč v lasti Občine Radovljica v najem

1.

Občina Radovljica, Gorenjska cesta 19, Radovljica, na podlagi 5. člena Pravilnika o oddajanju zemljišč v lasti Občine Radovljica v najem (DN UO, št. 123/10; v nadaljevanju Pravilnik) objavlja

Namero o oddaji zemljišč v lasti Občine Radovljica v najem

Občina Radovljica daje v najem del zemljiških parcel št. 205/5 in 205/8, obe k.o. 2156 – Radovljica, za vrtiček, obe parceli v izmeri po 70 m^2.

Vse zainteresirane prosilce vabimo, da oddajo svojo vlogo v roku 15 dni od objave.

S prosilcem, ki mora imeti poravnane vse obveznosti do Občine Radovljica, bo sklenjena najemna pogodba v skladu z določili Pravilnika, po cenah, določenih v Ceniku najema zemljišč v lasti Občine Radovljica. Če bo za najem zemljišč več interesentov, bo zemljišče oddano v najem po postopku iz 8. člena Pravilnika.

Številka: 478-0002/2016-92
Datum: 4.8.2016

Ciril Globočnik l.r.
ŽUPAN

Občinske novice

Med najpomembnejšimi projekti sta knjižnica in vodovod

V dneh pred občinskim praznikom smo se z županom Cirilom Globočnikom pogovarjali o dogajanju v občini, o najpomembnejših projektih in načrtih za prihodnje mesece. Župan je med drugim napovedal dokončanje knjižnice in njeno odprtje v prihodnjem letu pa tudi spremembe v organizaciji občinske uprave, ki jo od letošnjega poletja dalje vodi nova direktorica.

Marjana Ahačič

Letošnje najvišje občinsko priznanje je dobila Marija Kolar, predsednica Društva ljubiteljev stare glasbe, ki organizira že 34. Festival Radovljica. Kaj festival pomeni za identiteto mesta, občine, kako ga vidite kot župan in Radovljičan?
"Zanimivo je, da je glede na specifičnost stare glasbe zanimanje za Festival vsako leto večje. Domen Marinčič, umetniški vodja, se vsako leto izjemno potrudi; verjamem, da je težko vedno znova nadgrajevati že tako vrhunski program. To mu izvrstno uspeva, seveda v povezavi z Marijo Kolar, za katero sem prepričan, da je več kot zaslužna prejemnica letošnje velike plakete. Ne le zaradi festivala, temveč tudi zaradi njenega dela v glasbeni šoli, kjer je veliko generacij, predvsem najmlajših, navdušila za glasbo. Mnogi od njenih učencev so zdaj pomembni akterji na glasbenem področju, tako v slovenskem prostoru kot širše. Festival Radovljica je zelo pomemben, tradicionalen in prav gotovo ga bomo razvijali naprej. Občina ga bo še naprej podpirala in glede na ovrednotenje države se res ne bojim, da prireditev ne bi obstala vsaj v obsegu in kvaliteti, kakršno ima zdaj."

Festival v Radovljico privabi tudi marsikaterega turista. Kako sicer na splošno ocenjujete letošnjo turistično sezono?
"Imam predvsem podatke o tem, da je ob kakšnih pomembnih prireditvah tako rekoč nemogoče dobiti prenočišče v Radovljici. Posebno me veseli, da se je absolutno povečal obisk v starem mestnem jedru. Sicer je turizmu v tem poletju malce nagajalo vreme, a trenutno so kapacitete popolnoma zasedene, tako v zasebnih sobah in hotelih kot v obeh kampih. V bistvu smo zadovoljni, se pa bojim, da nam glede na vreme v začetku poletja ne bo uspelo preseči lanskoletnega rekordnega števila nočitev. A počakajmo še malo, poletja še ni konec."

Kaj je tisto, kar bi si v prihodnje na področju turizma še želeli?
"Glede na to, da je Turizmu Radovljica priključen prej samostojni zavod Linhartova dvorana, pričakujem nove produkte na tem področju. Verjamem, da je združitev podlaga za še večjo ponudbo. Seveda je osnova za vsak nadaljnji razvoj na področju turizma sprejeta strategija, ki ji bomo sledili in jo izvajali."

Lani v takem času je bila občina polna odprtih gradbišč, letos je videti, kot da se glavni investicijski projekti dogajajo bolj 'pod površjem'.
"To pa ni čisto res. Zelo pomembno gradbišče je trenutno trasa vodovoda Hraše–Ledevnica, s katerim se priklapljamo na Radovno in ki je za preskrbo naše občine s pitno vodo strateško pomemben vsaj za nadaljnjih petdeset let. Obenem obnavljamo vodohran Ledevnica, kjer bo uvedena UV-dezinfekcija."

Razpis za nadaljevanje gradnje knjižnice je odprt še do 16. avgusta in takoj po tem datumu bomo izbrali izvajalca ter tudi začeli z deli. Pridobili smo tudi odobritev kredita, tako da bo, če ne bo pritožb, fasadni del narejen do zime, preostanek, notranja izvedba, pa v naslednjem letu, tako da bo knjižnica v letu 2017 odprta.

To pomeni, da bo vsa občina pila vodo iz Radovne?
"Ne čisto vsa, 15 tisoč prebivalcev bo mogoče priključiti na sistem, tako da bo osemdeset odstotkov prebivalstva občine priključenih na zares zelo kvaliteten vodni vir. Za investicijo nam je uspelo pridobiti več kot šeststo tisoč evrov sredstev Kohezijskega sklada, preostalih osemsto tisoč zagotavlja občina, predvsem za urejanje vodohrana in pridobivanje zemljišč na tem območju. Smo v končni fazi, urejamo dostopne poti in ograje pri vodohranu. Do pozne jeseni bo projekt zaključen."

Za druge večje projekte pa čakate na razpise za nepovratna sredstva države?

Župan Ciril Globočnik / Foto: Gorazd Kavčič

"Tako je, a trenutno zaključujemo tudi vodovod in preostalo infrastrukturo v Kropi; poseg bo končan še do konca poletja, razen rak in trga pred gostilno Pr' Kovač. Razlog za to so izjemno strogi pogoji, ki nam jih pri obnovi nalaga Zavod za varstvo kulturne dediščine. Rake so v razsulu, predloga občine in zavoda glede obnove se razlikujeta, zdaj ju usklajujemo. V avgustu bo asfaltirana še Gosposka ulica. Že v naslednjem letu pa gremo naprej: nadaljevali bomo z umestitvijo komunalne infrastrukture v Kamni Gorici, ki bo povezana z omrežjem Kropa, nato pa pridejo na vrsto še naselja Mošnje, Brezje, Ljubno, Posavec in Podnart.
Sicer pa je Kropa zdaj res lepa; vabim vse občane, da si jo ogledajo. To 6,5 milijona vredno investicijo nam je uspelo izpeljati v štirih letih. Zadovoljen sem tudi z nedavno obnovljenim odsekom ceste v Otočah. Šlo je za zahteven poseg, v okviru katerega smo sanirali plazenje in cesto res lepo umestili v vaško okolje."

Pa omeniva še višino položnic za komunalo, na katero je v prejšnjih Deželnih novicah javno opozoril občinski odbor SDS. Kako komentirate očitke o visokih cenah komunalnih storitev?
"Dejstva so taka: občinskemu svetu sem omenil možnost subvencioniranja cen komunalnih storitev, a smo ugotovili, da so cene v gorenjskih občinah večinoma bistveno višje kot pri nas. Smo druga najcenejša občina na Gorenjskem, takoj za Jesenicami. Če bi subvencionirali cene v tolikšni meri, da bi se konkretno poznalo na položnicah, bi potrebovali pol milijona evrov; jaz pa mislim, da je bistveno pametneje, da ta sredstva vložimo v vzdrževanje sistema. V zadnjih letih smo v komunalno infrastrukturo vložili deset milijonov evrov, kar je treba upoštevati pri amortizaciji. Imamo nov sistem in treba ga je vzdrževati. Dokler so cene še vedno znosne, bom vztrajal pri tem, da se infrastruktura obnavlja in še dopolnjuje. To smo dolžni storiti tudi za svoje otroke, generacije, ki prihajajo."

Kako kaže v drugi polovici leta?
"Razpis za nadaljevanje gradnje knjižnice je odprt še do 16. avgusta in takoj po tem datumu bomo izbrali izvajalca ter tudi začeli z deli. Pridobili smo tudi odobritev kredita, tako da bo, če ne bo pritožb, fasadni del narejen do zime, preostanek, notranja izvedba, pa v naslednjem letu, tako da bo knjižnica v letu 2017 odprta. Precej je tudi manjših projektov, predvsem na področju obnove cest. Ob tem smo malo razočarani, ker država ne objavlja razpisov, ki jih obljublja že dve leti. Kljub temu so projekti pripravljeni: imamo gradbeno dovoljenje za sanacijo telovadnice pri lipniški osnovni šoli. S sredstvi države bi radi razbremenili občinski proračun."

Kakšna pa je trenutna situacija na področju obnove šol in vrtcev, v katero je občina v preteklih letih vlagala precejšnja sredstva?
"Trenutno prekrivajo del še neobnovljene strehe na leški osnovni šoli, nekaj je manjših del, kot je obnova sanitarij v Begunjah in garderob v Lipnici. V Osnovni šoli A. T. Linharta pa bomo namestili invalidsko ploščad, ki bo omogočila premagovanje stopnic tudi gibalno oviranim."

Kako pa je z osnovno šolo v Mošnjah, kjer je spomladi zamakalo v učilnicah?
"Izvedli bomo nujno sanacijo. Če nam ne bo uspelo do začetka šolskega leta, se bomo dogovorili, da bo pouk začasno v kulturnem domu, kjer je dovolj prostora. Šolska stavba je stara in dotrajana, problem moramo rešiti varno in trajnostno. Na dolgi rok pa pripravljamo tudi načrte za celovito obnovo in prizidek. Seveda delamo zelo previdno; želimo, da je velikost prizidka optimalna glede na dejstvo, da populacije zelo nihajo."

Zelo pomembno gradbišče je trenutno trasa vodovoda Hraše–Ledevnica, s katerim se priklapljamo na Radovno in ki je za preskrbo naše občine s pitno vodo strateško pomemben vsaj za nadaljnjih petdeset let.

Sicer načeloma podpirate obstoj majhnih podružničnih osnovnih šol? V Radovljici imamo štiri; vemo, da je njihovo delovanje dražje kot delovanje večjih?
"Glede na razvoj, kakršen je, vztrajam pri tem, da šole na vasi ostanejo odprte. V zadnjih letih se veliko ljudi spet odloči za življenje po vaseh in manjših krajih. Problem so le že omenjena nihanja populacij, zaradi česar imamo občasno preveč ali premalo otrok na posamezni šoli. Ampak to se da urediti ... "

Bo v vrtcih v prihajajočem šolskem letu dovolj prostora za vse otroke?
"Bo, s tem da se pripravljamo na sanacijo in povečanje vrtca v Radovljici, za kar smo že odkupili zemljišče v neposredni bližini."

Pred časom ste objavili razpis za novega direktorja občinske uprave. Ste bili v drugo uspešni?
"Smo, nova direktorica je Alenka Langus, vodja oddelka za gospodarstvo, ki je v občinski upravi zaposlena že 13 let. Sam z njo sodelujem že šest let, prepričan sem, da je pravi človek za to delovno mesto."

Se obetajo kakšne spremembe na področju dela občinske uprave?
"Se. Septembra bomo sprejeli odlok o občinski upravi, na osnovi katerega bo uprava na novo organizirana. Želimo zapolniti velik primanjkljaj na oddelku za infrastrukturo, čemur bomo pri reorganizaciji posvetili največ pozornosti. Pred nami so še pomembni infrastrukturni projekti, zato je prav, da smo nanje še bolje pripravljeni. "

Občinski nagrajenci

Na slovesnosti ob občinskem prazniku podelili plakete, pečate in medaljo

Veliko plaketo Občine Radovljica je za življenjsko delo na glasbenem področju in za vodenje Festivala Radovljica prejela Marija Kolar, ki kot pedagoginja v Radovljici že 54 let spodbuja razvoj glasbenih talentov in ljubiteljsko ukvarjanje otrok in mladine z glasbo.

Marjana Ahačič

"Iz rodne Goriške se je v Radovljico preselila zaradi zaposlitve v glasbeni šoli, kjer je 40 let poučevala nauk o glasbi, pripravljala učence za tekmovanja in sprejemne izpite, organizirala obiske koncertov in opernih predstav, vodila otroški pevski zbor, prirejala učne ure s pisatelji, ilustratorji, igralci in glasbeniki. V 80. letih prejšnjega stoletja je na radovljiški glasbeni šoli med prvimi v Sloveniji uvedla delo s predšolskimi otroki. Tudi po upokojitvi nadaljuje z glasbeno vzgojo mladih. Svojim učencem ne predaja le glasbenega znanja, temveč jim pomaga vzljubiti glasbo, umetnost in kulturo. Vse generacije otrok, ki jih je poučevala – gotovo jih je bilo nekaj tisoč – se je spominjajo kot odlične in prisrčne učiteljice. Med njenimi učenci so bili Olga Gracelj, Andrej Arnol, Jože Kocijančič, Mateja Bajt in številni drugi uspešni glasbeniki," je zapisano v utemeljitvi tega najvišjega občinskega priznanja.

Mariji Kolar je župan Ciril Globočnik izroči Veliko plaketo Občine Radovljica za življenjsko delo. / Foto: Gorazd Kavčič

"Avgust v Radovljici že skoraj štiri desetletja zaznamuje Festival Radovljica. Zadnjih 20 let ga vodi in pooseblja prav Marija Kolar, ki je od leta 1997 predsednica Društva ljubiteljev stare glasbe Radovljica. Poskrbi tako za tehnično izvedbo, prizorišča, oglaševanje kot za navdušenje nastopajočih glasbenikov in obiskovalcev. Svoje delo opravlja prostovoljno. Sloves festivala stare glasbe z najdaljšo tradicijo v slovenskem prostoru in njegov ugled v evropskem kulturnem okolju nadgrajuje kot uspešna organizatorka in hkrati duša festivala. S tem pomembno prispeva tudi k prepoznavnosti in promociji občine Radovljica."

Za svoje uspešno delo je Kolarjeva doslej že prejela več priznanj, med njimi Žagarjevo plaketo, pečat Občine Radovljica in plaketo Antona Tomaža Linharta.

Plakete Občine Nogometnemu klubu Lesce, Društvu upokojencev Radovljica in Večno mladim fantom

Po sklepu občinskega sveta je župan Ciril Globočnik plakete Občine Radovljica podelil Nogometnemu klubu Šobec Lesce za 70 let uspešnega delovanja in spodbujanje športa mladih, Društvu upokojencev Radovljica ob 70-letnici uspešnega delovanja in izvajanja programov za aktivno starost ter rekreacijskemu Klubu večno mladih fantov Radovljica ob 40-letnici delovanja za spodbujanje rekreacije in druženja občanov.

Začetki **Nogometnega kluba Šobec Lesce** segajo v leto 1946, ko je bilo ustanovljeno Fiskulturno društvo Lesce. Nogometaši so s prostovoljnim delom takoj začeli urejati igrišče v Lescah in s člansko ekipo tekmovati v Gorenjski okrožni ligi. Leto pozneje se je društvo vključilo v novoustanovljeno Športno društvo Dr. France Prešern Lesce, v katerem je delovalo kot Nogometni klub France Prešeren. Ko je krovno društvo leta 1963 prenehalo delovati, pa se je klub preimenoval v Nogometni klub Lesce.

V Gorenjski nogometni ligi in v Medobčinski nogometni ligi Gorenjske je klub vseskozi uspešno tekmoval vsaj s tremi ekipami – člansko, mladinsko in pionirsko – in v zadnjih letih celo z dvanajstimi ekipami. Večina mlajših ekip trenutno igra v najvišjih državnih ligah, člani pa v tretji slovenski ligi. Letno odigrajo več sto tekem. V zadnjem času največ pozornosti namenjajo delu z mladimi. V mladih selekcijah je več kot dvesto otrok iz vseh krajev radovljiške in sosednjih občin. Navdušenje za nogomet spodbujajo tudi z Veselo šolo nogometa in akcijo Rad igram nogomet, organizacijo turnirjev in vključevanjem staršev v delo kluba. Dolgoletno neprekinjeno delovanje kluba sloni na tradiciji, da ekipe sestavljajo igralci iz Lesc in bližnje okolice, prijateljstvu ter prostovoljnem delu članov in ljubiteljev nogometa, je zapisano v utemeljitvi nagrade.

Foto: Gorazd Kavčič

Darko Marolt, predsednik NK Šobec Lesce

Foto: Gorazd Kavčič

Peter Ravnihar, predsednik DU Radovljica

Foto: Gorazd Kavčič

Marko Pangerc, predsednik kluba Večno mladih fantov

Foto: Gorazd Kavčič

Janez Erman, predsednik DU Podnart

Društvo upokojencev Radovljica šteje več kot sedemsto članov, ki sodelujejo v številnih sekcijah, od športnih do kulturnih. Ženski pevski zbor Lipa v okviru društva deluje že 37 let. Društvo redno pripravlja kulturne in športne aktivnosti, izlete in pohode. Tradicionalni spominski pohod na Komelj s sodelovanjem prijateljskega Pliberka bo letos že 37. po vrsti. Člani si z združenimi močmi aktivno prizadevajo za informiranje, medsebojno pomoč in medgeneracijsko povezovanje. Društvo prizadevno skrbi za socializacijo in druženje starostnikov v kraju. Sekcija za socialne zadeve uspešno izvaja program Starejši za boljšo kakovost življenja doma. Usposobljeni prostovoljci upokojenci obiskujejo starejše in jim nudijo pomoč. Program sledi cilju vključiti vse starejše od 69 let in spoznati njihov način življenja, potrebe in predloge, da bodo lahko čim dlje kakovostno živeli v svojem domačem okolju. Društvo upokojencev Radovljica predstavlja pomemben del civilne družbe in daje oporo starejšim pri soočanju z različnimi življenjskimi izzivi.

Na ustanovnem občnem zboru **Rekreacijskega kluba Večno mladih fantov Radovljica** novembra 1976, po že izvedenem drugem pohodu, se je na Črnivcu zbralo 48 ustanovnih članov. Dogovorili so se, da bodo vsako leto zadnjo soboto v avgustu organizirali pohod na Stol, vsak pohod pa bo krasil simbol iz zakladnice kuhinjskih pripomočkov iz etnografske dediščine domov naših babic. Tradicionalni pohod na Stol bo letos že 42. po vrsti in se ga načeloma udeležujejo le člani kluba, spremljevalne prireditve pa so namenjene vsem. Tako klub za zaključek poletne sezone v Radovljici organizira tridnevno ljudsko in športno zabavo z narodno-zabavno glasbo in številnimi udeleženci. Že vrsto let organizira tudi silvestrovanje na prostem na Linhartovem trgu in do nedavnega poletno kolesarsko prireditev Večno mlada kolesa. Danes klub šteje več kot 150 aktivnih članov, ki uspešno izpolnjujejo zadane naloge: razvijati množično rekreacijo na območju občine in širše, gojiti ljubezen do narave, družabnost, simboliko in zdrav humor, organizirati kulturno zabavne prireditve ter sodelovati v aktivnostih širšega družbenega pomena.

Pečati Občine društvoma upokojencev iz Podnarta in Lesc, Košarkarskemu klubu Radovljica in Simonu Erženu

Po sklepu župana so na prireditvi ob občinskem prazniku pečat Občine Radovljica prejeli: Društvo upokojencev Podnart in Društvo upokojencev Lesce, oba ob 40-letnici delovanja, Košarkarski klub Radovljica ob 60-letnici delovanja in športnih uspehov ter Simon Eržen za dolgoletno delovanje v Planinskem društvu Radovljica in upravljanje Pogačnikovega doma na Kriških podih.

Društvo upokojencev Podnart šteje skoraj tristo članov in združuje upokojence iz krajevnih skupnosti Podnart, Ljubno, Srednja Dobrava ter Podbrezje. Deluje v prizidku Kulturnega doma Podnart, kjer je s prostovoljnim delom uredilo svoje prostore. S Krajevno skupnostjo Podnart redno organizira srečanja starejših krajanov in družabne prireditve, izlete in številne pohode, ki so dobro obiskani. Pripravlja tudi različne športne aktivnosti ter občinska in regijska tekmovanja. Več let je v Podnartu organiziralo kulturne prireditve Zveze društev upokojencev občine Radovljica. Člani redno obiskujejo ostarele, ki bivajo v domovih po vsej Sloveniji. V projektu Starejši za starejše pa skupaj z Rdečim križem Podnart deluje trinajst prostovoljk.

V **Društvo upokojencev Lesce** je vključenih več kot petsto članov. Društvo organizira in izvaja humanitarne in dobrodelne, športne in rekreativne, kulturno-umetniške in izobraževalne dejavnosti ter poskuša s svojim

Posebno priznanje in denarno nagrado za nadaljnje izobraževanje pa bodo prejeli zlati maturanti in dijaki, ki so bili odlični v vseh štirih letnikih srednje šole. To so Jan Bertoncelj, Ines Jelenc, Alja Smolčič, Gašper Urh, Manca Uršič in Domen Vurnik iz Radovljice, Tina Gabrovec iz Krope, Tilen Cvenkel iz Ljubnega, Lovro Habjan iz Lesc, Tjaša Legat iz Begunj in Špela Medja s Črnivca. / Foto: Gorazd Kavčič

Občinski nagrajenci

Vaso Koman, predsednik DU Lesce / Foto: Gorazd Kavčič

Foto: Gorazd Kavčič

Simon Eržen, planinski vodnik in oskrbnik

Foto: Gorazd Kavčič

Uroš Troppan, predstavnik KK Radovljica

Foto: Gorazd Kavčič

Martina Ivnik, dolgoletna članica PD Radovljica

delovanjem v športna, kulturna in družabna srečanja vključiti čim več starejših krajanov Lesc. Člani se udeležujejo tudi različnih pohodov, izletov, zlasti tradicionalnega piknika na Taležu, in delovnih akcij, kot je čistilna akcija na Šobcu. Društvo se lahko pohvali tudi z mešanim pevskim zborom Slavček, v katerem člani prepevajo že od leta 1993. Skrb za ostarele in bolne krajane je med pomembnejšimi dejavnostmi, prav tako mesečni obiski članov. V projekt Starejši za starejše se je društvo vključilo leta 2006.

Košarkarski klub Radovljica je najprej deloval v okviru Športnega društva Radovljica, kjer je bila v letu 1956 ustanovljena Košarkarska sekcija Radovljica. Dve leti kasneje so namestili koše v TVD Partizan, nato pa pretežno s prostovoljnim delom zgradili še zunanje igrišče. Razcvet radovljiške košarke je bil mogoč leta 1974, ko so v okviru športnega društva ustanovili Košarkarski klub Radovljica in v novi osnovni šoli zgradili telovadnico. V času svojega delovanja je klub dosegel številne uspehe, tako so npr. v letu 2008 kar tri ekipe – mladinci, kadeti in U12 – igrale v prvi slovenski ligi, letos pa je v njej prvič nastopila ekipa v starostni skupini do enajst let. Klub ima danes več kot 150 članov, od tega več kot 80 aktivnih igralcev, ki nastopajo v selekcijah od desetega do devetnajstega leta. Mladim z načrtnim pristopom in vzgojo omogoča osebnostno rast, druženje in predanost zdravemu načinu življenja, je zapisano v obrazložitvi

Simon Eržen je aktiven planinski vodnik v Planinskem društvu Radovljica od leta 1990. Tri leta kasneje je postal oskrbnik Pogačnikovega doma na Kriških podih, ki je v upravljanju društva, in nadaljeval kot gospodar doma vse do leta 2013. Dvajsetletna planinska pot ga je zaznamovala kot dobrega oskrbnika in gospodarja, ki je sodeloval pri vseh obnovah doma in tovorne žičnice. Svoje fotografije iz tega obdobja je lani predstavil tudi na razstavi v Galeriji Avla. Priljubljen je bil med sodelavci, osebjem in gosti; s svojo osebnostjo, pristopom do dela, odnosom do ljudi in narave je postal sinonim za Pogačnikov dom, ljudje okoli njega so spletli posebne prijateljske vezi. Bil je tudi dolgoletni član upravnega odbora društva in je prejemnik več priznanj Planinske zveze Slovenije.

Medalja Občine Radovljica Martini Ivnik

Po sklepu župana je medaljo Občine Radovljica za dolgoletno delovanje v Planinskem društvu Radovljica prejela Martina Ivnik. V Planinsko društvo Radovljica se je včlanila leta 1965. Leta 1999 je postala članica Upravnega odbora Planinskega društva in prevzela delo računovodkinje, ki ga je vzorno opravljala deset let. S svojim znanjem in izkušnjami je usmerjala načelnike odsekov in oskrbnike k preglednemu vodenju finančnih zadev. Uspešno se je spoprijela z vsemi izzivi pri poslovanju društva in obnovah v planinskih postojankah. Za posamezne gradbene projekte je pripravljala tudi dokumentacijo za prijave na razpise. Vedno je bila pripravljena sodelovati pri različnih društvenih dejavnostih. Martina Ivnik je bila tudi članica nadzornega odbora društva. Je prejemnica bronastega in srebrnega častnega znaka Planinske zveze Slovenije.

Priznanja tudi ob drugem občinskem prazniku

Občina Radovljica ima dva občinska praznika. Drugi je posvečen spominu na rojstvo Antona Tomaža Linharta in župan tudi takrat podeli občinska priznanja. Plakete Antona Tomaža Linharta bodo tako ob občinskem prazniku 11. decembru po sklepu občinskega sveta prejeli: Alojz Zorman Fojž za umetniške dosežke na področju ilustracij in oblikovanja, družini Zaletel in Poličar za skrb za baročni vrt in vzorno obnovo Zaletelove vile ter Jože in Lili Andrejaš ob 10. obletnici obuditve prenovljene lectarske delavnice za vodenje muzeja in ohranjanje lectarske tradicije. Pečat Občine Radovljica bodo prejeli skupina Predtržani, ki v radovljiškem pustnem sprevodu že 20 let uprizarja panjske končnice, in voditelji Oratorija Radovljica za dolgoletno delo na področju otroških in mladinskih dejavnosti, medaljo pa Hortikulturno društvo Lesce za urejanje javnih površin v KS Lesce.

Avgustovski praznik

1. stran

Župan je podelil posebno priznanje in denarno nagrado tudi enajstim zlatim maturantom in dijakom, ki so bili odlični v vseh štirih letnikih srednje šole. To so Jan Bertoncelj, Ines Jelenc, Alja Smolčič, Gašper Urh, Manca Uršič in Domen Vurnik iz Radovljice, Tina Gabrovec iz Krope, Tilen Cvenkel iz Ljubnega, Lovro Habjan iz Lesc, Tjaša Legat iz Begunj in Špela Medja s Črnivca.

Župan Ciril Globočnik je v slavnostnem nagovoru orisal najpomembnejše naložbe, ki ta čas potekajo v občini, pa tudi prihodnje projekte. Milijon evrov vredna investicija v povezovalni vodovod Hraše–Ledevnica je že skoraj zaključena, konec leta bo omogočena zanesljivejša in varnejša oskrba s pitno vodo za okrog osemdeset odstotkov vseh prebivalcev občine. Tudi vodovod v Kropi je že skoraj v celoti zgrajen, letos bodo izvedli še manjkajoče hišne priključke in uredili nekatere ceste, v teh dneh končujejo tudi ureditev Gosposke ulice. Sledila bo še ureditev trga pred gostilno Pr' Kovač, sanacija rak in ureditev trga pred cerkvijo.

Jeseni bodo nadaljevali gradnjo nove knjižnice v Radovljici, poteka že javni razpis za izbor izvajalca, knjižnica pa naj bi bila dokončana do konca prihodnjega leta. Med večjimi projekti, ki so v pripravi, sta obnova telovadnice v lipniški osnovni šoli in celovito preureditev kompleksa olimpijskega bazena v Radovljici. Za oba projekta so že pridobili gradbeni dovoljenji. Med slovesnostjo je delegacija Zveze borcev za vrednote NOB območja Radovljica položila venec h grobnici padlih borcev Cankarjevega bataljona v grajskem parku. Priznanje pa je na prireditvi prejela tudi Občina Radovljica: Zveza veteranov vojne za Slovenijo ji je na predlog območnega združenja Zgornja Gorenjska podelila spominsko plaketo za nesebično pomoč pri delovanju veteranske organizacije.

Slovesnost je režiral Rok Andres, v kulturnem programu pa sta navdušila sopranistka Janja Hvala in harmonikar Jernej Valant, ki sta izvedla tudi svečano pesem Občine Radovljica Viharnik vrh gora avtorjev Slavka Avsenika in Slavka Avsenika ml.

Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku 5. avgusta v Baročni dvorani Radovljiške graščine je zbranim za praznik čestital župan Ciril Globočnik. /Foto: Gorazd Kavčič

Slovesnost je režiral Rok Andres, v kulturnem sporedu pa sta nastopila sopranistka Janja Hvala in harmonikar Jernej Valant. /Foto: Gorazd Kavčič

CELOSTNA PROMETNA STRATEGIJA
RADOVLJICA

VABILO

"PAMETNA MOBILNOST ZA USPEŠNO OBČINO"

1. javna razprava v sklopu priprave Celostne prometne strategije Občine Radovljica

V sklopu izdelave Celostne prometne strategije Občine Radovljica (CPS RADOVLJICA) vas vabimo na 1. javno razpravo z naslovom "Pametna mobilnost za uspešno mesto", ki bo v torek, 30. avgusta 2016, med 15.30 in 19.00 na Občini Radovljica (Gorenjska cesta 19, Radovljica).

Celostna prometna strategija je dokument, ki upošteva in nadgrajuje obstoječe strateške dokumente občin. Gre za nov način razmišljanja, ki pomeni korak k bolj trajnostnemu načrtovanju prometa v občini. Celostna prometna strategija prispeva k doseganju ravnotežja med družbeno enakostjo, kakovostjo življenjskega okolja in uspešnostjo gospodarskega razvoja z iskanjem ukrepov za izboljšanje možnosti za kolesarjenje, pešačenje, uporabo javnega potniškega prometa in drugih vidikov trajnostne mobilnosti v občini.

Jan Gehl – svetovno priznani arhitekt in urbanist, je oblikoval mesta po meri človeka in v skladu z njegovimi idejami bomo aktivno raziskovali mesto in se spraševali, kako različna okolja vplivajo na nas, naša življenja in zdravje. Pozornost bomo posvetili zaznavanju prostora, zasebnim in javnim prostorom, prometu, infrastukturi, merilu, pogledom, elementom in materialom … torej vsemu, kar nam daje informacije, zakaj nam je nek prostor všeč ali ne, a tega običajno ne znamo dovolj jasno pojasniti.

Dnevni red:
15:30 – 16:00: Uvod, predstavitev projekta CPS
16:00 – 17:30: Terensko delo
17:30 – 18:30: Delo po skupinah
18:30 – 19:00: Analiza, rezultati

Ker bo terensko delo potekalo s pomočjo uporabe trajnostnih prevoznih sredstev in javnega potniškega prometa, vas vabimo, da se dogodka udeležite s svojim kolesom. Manjše število koles bo na voljo za izposojo.

Zaradi zagotovitve vseh pripomočkov pri izvedbi javne razprave vas prosimo, da se do četrtka, 25.8.2016, prijavite preko elektronske pošte (tjasa@b22.si) ali telefona (041 370 762). Za več informacij se lahko obrnete tudi na Stašo Čelik Janša (stasa.celik-jansa@radovljica.si ali 04 537 23 36).

Prijazno vabljeni!

Župan Občine Radovljica
Ciril Globočnik

OBČINA RADOVLJICA
EVROPSKA UNIJA
KOHEZIJSKI SKLAD

»Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Kohezijskega sklada.«

MK PROJEKT, D.O.O., ROGAŠKA CESTA 25, ŠMARJE PRI JELŠAH

Krajevne novice

Grajski park spet z baročnim pridihom

Letos je trava v radovljiškem Grajskem parku oblikovana oziroma košena v "baročnih" poljih, tako kot pred dvema stoletjema. Sprehajati se je možno po pokošenih delih parka – baročnih poteh. Obiskovalec dobi vtis ali vsaj občutek baročnega parka, kot je nekdaj bil. Radovljiški Grajski park je bil v baročnem slogu urejen v drugi četrtini 18. stoletja, sočasno ali tik po prenovi graščine. S kasnejšo opustitvijo vrtno-parkovnega urejanja je postal zgolj ne dovolj izkoriščena zelenica sredi mesta. Namen projekta Moj grajski park

Foto: Miran Kambič

S sprehodom po pokošenih delih parka, baročnih poteh, dobi obiskovalec vtis, kakšen je bil park nekoč.

je opozoriti na nekdanji sijaj parka ter zlasti spodbuditi čim širša razmišljanja o prihodnji ureditvi oziroma rabi tega osrednjega mestnega prostora. Avtorji projekta so Maj Juvanec, Aleša Mrak Kovačič in Peter Bulovec iz Zavoda NaNovo v sodelovanju z Občino Radovljica, Komunalo Radovljica in ZVKDS s finančno podporo Ministrstva za kulturo. Hkrati je projekt uvod v sklop dogodkov, imenovanih Radovljica včeraj za jutri, ki se bodo odvijali v začetku oktobra in v okviru katerih bodo predstavili bogato kulturno dediščino in razmišljanja oziroma vizije urejanja javnega prostora v Radovljici. Dogodki bodo umeščeni v Dneve evropske kulturne dediščine, Teden kulture in Mesec prostora.

Septembra spet tečaji oživljanja

V okviru projekta Oživimo srce so julija že aktivirali prve t. i. prve posredovalce. Septembra bodo spet organizirali brezplačne triurne tečaje postopkov oživljanja za laike, prvi bo 12. septembra popoldan v kulturnem domu v Kropi, drugi pa 18. oktobra v kulturnem domu v Podnartu. Prijave udeležencev zbira območni odbor Rdečega križa Radovljica.

V Lescah so praznovali

Krajevna skupnost Lesce 14. julija v spomin na začetek urejanja Kampa Šobec, ki je danes v ponos ne le Leščanom, ampak tudi občini in državi, obeležuje krajevni praznik. Na slovesnosti 9. julija je predsednik sveta KS Lesce Jože Mlinarič podelil plakete Mariji Legat, Borisu Kozincu in Darku Maroltu.

Ivanka Korošec

V organizacijo prireditev je bilo letos vključenih veliko ljudi, saj so v Lescah praznovali ves mesec, od 24. junija pa do 24. julija, ko so v krajevni skupnosti (KS) pripravili različne športne, kulturne in družabne aktivnosti. Osrednja slovesnost je bila 9. julija v dvorani Čebelarskega centra. Predsednik sveta krajevne skupnosti Jože Mlinarič je v svojem nagovoru poudaril, da se Lesce v zadnjem času razvijajo in postajajo bolj svetovljanske, pri čemer je omenil pridobitve zadnjega leta: mladinski hotel v Lescah, novo restavracijo na Kležniku, restavracijo McDonald's in tudi Dino park. Med dosežki krajevne skupnosti pa je poudaril: »Po lanski rekonstrukciji dela ceste Hraše–Hlebce je letos največja investicija prenova centra. Prenovili bomo notranjost restavracije pa tudi del prostorov KS. Za ves kompleks stavb bomo zamenjali dotrajano plinsko peč. Obnovili smo tudi otroško igrišče pri centru. V desetih letih je bilo dobro obiskano in je bilo potrebno temeljite prenove. Na pokopališču bo štirideset novih žarnih grobov, obnovili bomo tudi del strehe na zidu, ki ga obkroža. Svet KS se je odločil še za nakup dveh novih prikazovalnikov hitrosti in izgradnjo povezovalne makadamske ceste ob avtocesti pri podvozu za Hraše.«

Kljub omenjenim investicijam pa v kraju ostaja nekaj večjih infrastrukturnih problemov, ki kličejo občino, naj jih čim prej reši, je še opozoril Mlinarič. V najslabšem stanju sta še vedno Železniška in Begunjska cesta, cesta proti Verigi pa že dolgo čaka na začetek prenove, ki pa je zaradi tožb med občino in enim od lastnikov zemljišč povsem obstala. Seznamu najslabših cest se je pridružila tudi glavna, Alpska cesta, ki je na območju od Tuša do križišča za Bled že potrebna temeljite obnove. Številne novogradnje na južnem delu Lesc ter s tem večje število prebivalcev zahteva tudi spremljajočo infrastrukturo. Otroci iz tega dela Lesc nimajo zagotovljene varne poti v šolo, v tem delu kraja ni primernega prehoda čez železniško progo. Ta bi bil na Železniški ulici v obliki podhoda nujno potreben.

Predsednik Mlinarič se je dotaknil tudi aktualne problematike v zvezi s prostorskim načrtovanjem na področju Žage in nogometnih igrišč. Lesce nujno potrebujejo noveliran prostorski dokument za področje severno od železniške proge, je poudaril Mlinarič. Pohvalil je zgledno sodelovanje vseh društev, kar pomembno prispeva h kvaliteti življenja v kraju. Zahvalil se je vsem, še zlasti pa je pozitivno ocenil delo vseh prostovoljcev, ki pomagajo ljudem v stiski.

Na slovesnosti so podelili tudi tri priznanja, plakete Krajevne skupnosti Lesce. Dobili so jih Marija Legat, Boris Kozinc in Darko Marolt. Marija Legat je že tako rekoč vse življenje aktivna v družbenem življenju Lesc. Vključena je v politične, družbene in kulturne organizacije in društva. Je članica Planinskega društva Radovljica, Hortikulturno-turističnega društva, Balinarskega društva in Društva upokojencev Lesce, kjer je bila tudi v upravnem odboru. Pri pevskem zboru Slavček sodeluje že vse od ustanovitve leta 1993. Najprej je v zboru pela, leta 2002 pa je prevzela dirigentsko palico. Pevski zbor je pod njenim vodstvom zelo napredoval in dosega lepe uspehe.

Nagrajenci Boris Kozinc, Marija Legat in Darko Marolt s predsednikom sveta KS Lesce Jožetom Mlinaričem

Boris Kozinc je številnim generacijam kot profesor privzgajal različne športne veščine. Navdušenje za šport, ki ga je prenašal na mlajše rodove, je izhajalo iz njegove lastne izkušnje; bil je izvrsten biatlonec in je leta 1978 barve tedanje Jugoslavije zastopal na svetovnem prvenstvu v avstrijskem Hochfilznu.

Pri svojem pedagoškem delu se ni posvečal le obveznostim, ki mu jih je vsakodnevno narekoval šolski urnik, izredno pomembno je bilo njegovo mentorsko delo. To se je zrcalilo predvsem v uspešnih raziskovalnih nalogah s področja tehnike in tehnologije, predvsem pa s področja ornitologije oziroma raziskovanja življenja ptic. Boris je tudi zelo plodovit pisec, saj njegova bibliografija šteje kar 114 enot. Je redni pisec poljudnoznanstvenih člankov o pticah in varstvu narave v reviji Gea, podpisal pa se je tudi pod kar nekaj intervjujev. Izdelal je inovativne gnezdilnice za ptice duplarice. Za struženo leseno gnezdilnico je leta 2010 prejel srebrno priznanje za inovacije, izdelal pa je tudi betonske gnezdilnice. Zelo se je zavzel tudi za projekt Hraški steljniki, ki naj bi na njegovo pobudo postali zaščiteni kot naravni habitat.

Darko Marolt je že drugi mandat predsednik Nogometnega kluba Lesce, v katerem je pred desetletji igral v mladinski in članski ekipi. Delo svojih predhodnikov uspešno nadaljuje, še zlasti pri izgradnji infrastrukture. Zato na priprave v Lesce z veseljem prihajajo nogometna reprezentanca Slovenije pa tudi mnogi ugledni klubi iz tujine. Zasluge ima tako za postavitev prepotrebnih garderobnih kontejnerjev ob igrišču kot tudi za zavidljivo veliko število igralcev, predvsem v mladinskih kategorijah. V pretekli tekmovalni sezoni so kar štiri ekipe uspešno tekmovale v ligah na republiškem nivoju.

Prireditev je vodila Elvisa Halačević, v kulturnem programu pa so nastopili mladi pevci: Erazem Janc, Janja Jesenko in Tim Vogelnik, učenci glasbenega studia Osminka. Za konec je Erazmovo petje na harmoniki spremljal njegov ded Miro Albinini.

Kapelica dobiva novo podobo

Kaja Beton

Domačini se letošnje poletje z veseljem sprehajajo tudi mimo Langusove kapelice ob vaški lipi. Po letih upanja in opozarjanja namreč pod rokami Eve Tršar Andlovic, restavratorke kranjske enote Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, kapelica dobiva novo podobo. Obnova kapelice, ki jo financira Občina Radovljica, se je z odkopanimi in urejenimi temelji začela že pred dvema letoma, temeljita rekonstrukcija poslikav pa je po besedah restavratorke v začetni fazi in se bo nadaljevala še vse do novembra. Kljub temu rekonstruirane poslikave na prednji strani že kažejo na to, da bo kapelica po končanem delu ponovno vredna svojega imena po slikarju in domačinu Matevžu Langusu, ki je tudi avtor originalnih poslikav.

Obnova kapelice je v začetni fazi, nadaljevala se bo še vse do novembra.

Kultura

Mesto skozi stoletja

Na panojih je Radovljica v izbranih obdobjih od 14. do 19. stoletja prikazana z istega pogleda, s prevladujočimi značilnostmi in težnjo, da opazovalec lahko primerjaje spremlja glavne premike v razvoju mesta, poudarja direktorica Muzejev radovljiške občine Verena Štekar Vidic.

Marjana Ahačič

V okviru prireditev ob občinskem prazniku so konec tedna v Radovljici pod graščinskimi arkadami na trgu pred cerkvijo odprli stalno razstavo, ki na panojih prikazuje razvoj starega mestnega jedra Radovljice, kot ga je proučil pokojni zgodovinar dr. Cene Avguštin. V sodelovanju dr. Avguština in slikarke Andreje Peklar je tako že leta 2005 v tempera tehniki nastalo pet upodobitev Radovljice v različnih stoletjih. Leta 2008 so jih v bližnjem obrambnem stolpu predstavili na razstavi, ki pa se je morala umakniti drugim potrebam prostora. »Ob iskanju prostora za postavitev spomenika častnemu občanu dr. Cenetu Avguštinu, ki smo ga postavili lani, je dokončno dozorela ideja, da upodobitve stare Radovljice postavimo v njegovi neposredni bližini, pod arkadami Radovljiške graščine. Pet risb s krajšimi besedili v slovenskem in angleškem jeziku na panojih tako združuje in simbolizira njegovo dolgoletno raziskovanje urbanističnega razvoja Radovljice in drugih mest na Gorenjskem ter odprto, nesebično in razumljivo posredovanje tega vedenja ljudem,« je še povedala Verena Štekar Vidic in poudarila, da je razstava namenjena tako turistom kot tudi domačinom.

Prvi pano prikazuje Radovljico v visokem srednjem veku, v času, ko je pridobila status trga. "Tržni prostor je obsegal približno polovico današnjega tlorisa mesta, dominantno mesto na njem pa je že zavzemal Ortenburški grad. Drugi pano predstavlja Radovljico na prehodu v novi vek. Takrat je bila že pomembna naselbina, v tem času je pridobila mestne pravice in z njimi tudi mestno obzidje, stolp in jarek kot učinkovito sredstvo obrambe proti turiškim vpadom. Tretji pano prikazuje mesto v 16. in 17. stoletju, v času pozne gotike ter renesanse. Po gospodarskem razcvetu, ki so ga doživljala naša mesta, je tudi v Radovljici nastala potreba po večji stanovanjski udobnosti, reprezentativnosti in sistemski urejenosti. Graščina se je razširila do današnjih dimenzij. Na četrtem panoju je predstavljena Radovljica v 18. stoletju, v Linhartovem času, ko so se hiše razširile do obzidja in namesto njega ter tudi v mestni jarek in nanj, a je ta vseeno ohranil povezovalno pot med Lancovim in Predtrgom. Graščina je dobila baročno fasado. Zadnji pano kaže Radovljico po požaru leta 1835 – kakršno bolj ali manj poznamo danes. Omejen prostor in gospodarska kriza, ki je zlasti v 18. in v prvi polovici 19. stoletja pestila mesto, sta prispevala k temu, da je čas Radovljico na neki način konzerviral, zamrznil. Tako imamo srečo, da je ohranila vrednote, ki so jih mnoga mesta že izgubila", je Štekar Vidičeva v svojem nagovoru povzela dr. Avguština.

Kot je še dejala, so panoji pod arkadami prvi primer pojasnjevanje razvoja mesta v okviru uličnega muzeja. Na podoben način bodo v prihodnje predstavili še cerkev z župnijsko stavbo, Šivčevo hišo, graščino ter obrambne objekte z mestnim obzidjem in jarkom. Oblikovanje panojev in načrtovanje njihove umestite v prostor je delo oblikovalke Barbare Bogataj Kokalj in arhitekta Marka Smrekarja, prevodi v angleški jezik pa Nine Zelenko. Odprtje je z imenitnim kitarskim nastopom dopolnila Eva Jelenc Drozg.

Razstavo je tik pred osrednjo proslavo ob občinskem prazniku v petek odprl župan Ciril Globočnik. / Foto: Tina Dokl

Foto: Tina Dokl

Na petih panojih je prikazan razvoj starega mestnega jedra Radovljice med 14. in 19. stoletjem, kot sta ga raziskala zgodovinar dr. Cene Avguštin in slikarka Andreja Peklar.

Spet festivalsko vzdušje v Radovljici

Skupaj deset raznolikih koncertnih dogodkov se bo v radovljiški graščini - eden pa v cerkvi Velesovem - zvrstilo do 23. avgusta v okviru že štiriintridesetega Festivala Radovljica. Na njih nastopajo umetniki iz dvanajstih evropskih držav, ZDA in Kanade. Kar pet sporedov je nastalo posebej za festival in bodo prvič predstavljeni v tej obliki.

Marjana Ahačič

V soboto je s sporedom z naslovom Oswald von Wolkenstein – Kozmopolit vrata odprl že 34. Festival Radovljica. Uvodnemu koncertu je ponedeljek sledil projekt, ki je nastal posebej za festival in je dvorano radovljiške graščine napolnil do zadnjega kotička, številni glasbeni navdušenci pa so koncert spremljali celo iz preddverja, kamor so organizatorji namestili dodatne stole. Violinist Žiga Brank, pianist Petar Milić, mezzosopranistka Barbara Kozelj in Ingenium Ensemble so po scenariju Domna Marinčiča rekonstruirali glasbeni svet Sherlocka Holmesa in s programom navdušili občinstvo.

"Obisk je krasen, dvora je polna, občinstvo navdušeno. Že drugi koncert je ne le napolnil dvorano, pred njo smo namestili dodatnih trideset stolov, da smo lahko glasbo poslušali tudi tisti, ki so ostali zunaj. Koncert je bil prav gotovo eden od vrhuncev festivala," je zadovoljna predsednica Društva ljubiteljev stare glasbe Marija Kolar. Obiskovalci, pravi, tradicionalno prihajajo od vsepovsod. "Slišiš italijansko, nemško in angleško govorico, največ je pa seveda Slovencev, veliko jih pride iz Ljubljane."

Švicarska pevka in harfistka Hanna Marti se pri rekonstrukciji zgodbe o Orfeju iz Ovidijevih Metamorfoz zgleduje po melodijah 11. in 12. stoletja. Njen projekt bo svetovno premiero doživel prav na radovljiškem festivalu, v soboto, 13. avgusta. Nemški baritonist in pianist Ulrich Messthaler bo v Radovljici oživil pozabljeno prakso pevcev, ki se na recitalih na klavirju spremljajo sami. Sledil bo poseben projekt, ki je nov festivalski izziv tako po tehnični kakor po umetniški plati. Trpljenje Ivane Orleanske (1928) Carla Theodorja Dreyerja velja za eno največjih mojstrovin nemega filma; pevci slavnega britanskega ansambla The Orlando Consort spremljajo projekcijo v živo s skrbno izbrano glasbo zgodnjega 15. stoletja. V soboto, 20. avgusta, bo na festivalu nastopila Radovljičanka Mateja Bajt. V družbi Katharine Lugmayr, Petra Trefflingerja in Johannesa Marie Bognerja bo predstavila Baročni glasbeni kalejdoskop virtuoznih trio sonat, plesov in variacij na znane baročne melodije.

Predzadnji koncert letošnjega Festivala Radovljica bo na priljubljeni festivalski lokaciji, v Cerkvi Marijinega oznanjenja v Velesovem. Letošnji spored prinaša simfonično in operno glasbo Mozarta in Haydna v novih priredbah za orgle in tolkala. Na sklepnem večeru v torek, 23. avgusta, pa bo ansambel viol da gamba Phantasm pod vodstvom Laurenca Dreyfusa izvajal glasbo iz zbirke Kraljevski consort Williama Lawesa, ki velja za eno najsijajnejših zbirk ansambelske plesne glasbe vseh časov.

Zanimivosti

Glasbena pravljica za prvo glasbeno vzgojo

Ivanka Korošec

V juliju je izšla prikupna slikanica Miška si poišče nov dom, ki jo je napisala Liljana Poklukar iz Spodnjih Gorij, akademska glasbenica in profesorica klarineta v Glasbeni šoli Škofja Loka in glasbenem ateljeju Amabile. skladateljico Heleno Vidic in ilustratorko Ireno Skumavec iz Zapuž, prav tako akademsko glasbenico, s katero sta bili nekaj let sodelavki v Glasbeni šoli Radovljica. Živali in dogodke v pravljici predstavljajo glasbila: kitara, klavir, klarinet, saksofon, violina, violončelo, flavta, tolkala, trobenta, pozavna, rog in harmonika, ki s karakternimi skladbicami otrokovi domišljiji dopuščajo upodobitev zgodbe in predstavljajo pomembno povezavo med otrokovim slušnim, vidno-zaznavnim in domišljijskim svetom. Slikanici sta priloženi notna priloga z vsemi skladbicami za 12 inštrumentov s klavirsko spremljavo in zgoščenka, na kateri je interpretirana pravljica s skladbicami.

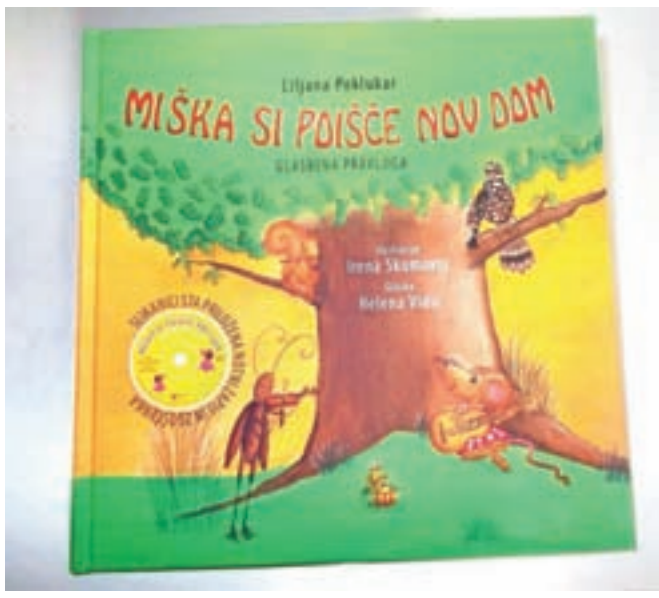

Miška bo hitro našla svoj dom tudi v otroških srcih.

»Pri svojem delu se ukvarjam z otroki, predajam jim znanje in zavedanje skozi glasbo, zato verjamem, da glasba posamezniku omogoča čutiti življenje, ga zaznavati na drugačen, polnejši način. Vzgajanje in negovanje teh čutov se začneta v najzgodnejšem obdobju, zato sem želela staršem in učiteljem predati kvaliteten pripomoček za doseganje tega cilja,« je povedala avtorica. K sodelovanju je povabila

Plesali so v Franciji

Leški folkloristi so se sredi julija udeležili evropskega srečanja, ki je bilo v Franciji, v kraju Chatilllion sur Indre. "Moto tokratne, že sedme prireditve je bil: Ko se srce Francije izraža v 24 jezikih. V štirih dneh se je tam s plesom, petjem in kulinariko predstavilo 17 držav," je v imenu skupine sporočil Jože Vrhunc. "Odkrivali smo bogastvo evropske drugačnosti ter ob navezovanju prijateljskih vezi spoznavali, kako je kljub različnosti možno živeti v skupnosti in toleranci drug do drugega. S prelepimi narodnimi nošami in plesom ob spremljavi harmonikarja smo navduševali prisotne ter na ta način zagotovo pripomogli k širši prepoznavnosti Slovenije."

Leški folkloristi so se predstavili na srečanju v Franciji.

Kozicove slike v Grajskem dvoru

V hotelu Grajski dvor v Radovljici je na ogled razstava del Ljuba Kozica z naslovom Radovljica na Linhartovi podobi in portreti pomembnih Radovljičanov. Slike Ljuba Kozica si sicer lahko ogledate tudi v avtorjevi hišni galeriji na njegovem domu v Vrbnjah 65.

Stoli z zgodbo

V preddverju Baročne dvorane v Radovljiški graščini je na ogled zanimiva umetniška razstava stolov, ki pripovedujejo zgodbe ob Poti duš in prijateljstva.

Alenka Bole Vrabec

Umetniška razstava stolov, ki pripovedujejo zgodbe ob Poti duš in prijateljstva / Foto. Tina Dokl

Predstavitev je delo Galerije ArtŠpl iz Kostanjeka, vasi, deset kilometrov oddaljeni od Krškega, kjer domuje v stari zidanici Špilerjeve domačije, med kozjanskimi griči. Ustanovitelj je Peter Špiler, vinar in posestnik ekološke kmetije, ljubitelj tradicije, iščoč nove izrazne možnosti. Na razstavi je dvajset stolov z napisanimi zgodbami. Vsak stol ima izrazito osebno noto, sporočilo, ki jih povezuje, pa je želja, da bi se svet morda nekoč le umiril in znova začel spoštovati sožitje med ljudmi.

Cvetlični stol Barbare Belcer, študentke likovne pedagogike, nas vabi v prebujajočo se pomlad, Branko Bosina, diplomirani ing. agronomije, s Stolom življenja in belo-rdeče-črno kombinacijo barv nakazuje silnice rojstva, ljubezni in smrti. Aleksander Bezlan, vsestranski likovnik, natakne zadnjim stolovim nogam čeveljce in spremeni uporabni predmet v zgovorno skulpturo klečeče ženske. Staška Buser, tudi agronomka, na svojem Lončarskem stolu z dodanimi besedami upodablja bolečino mater, katerih sinovi se nikoli ne vrnejo iz vojne. Brez naslova je zgodba stola Bonija Čeha, slikarja in kiparja zvečine ženskih figur, ki tudi lončari in oblikuje železo. Vasko Četković, kipar, je s spiralno pločevino, ki predstavlja večno gibanje, ustvaril skulpturo Stol neskončnosti, Adrijana Delagić pa je iskanje z rdečo in modro barvo za žensko in moško energijo, spojeni v vijolično obnebje, poiskala pot v osebni Univerzum miru. Slikarka, grafičarka in pedagoginja Erna Ferjanič, ki piše tudi poezijo, je svojo stvaritev trav in sonc poimenovala Sončni stol, Dušan Fišer, slikar, scenograf, profesor in galerist pa svojo geometrično izvirno upodobitev Deep black. Rado Jerič, grafični oblikovalec in slikar razstavlja Stol vinske trte, Alojz Konec, mojster slike in scenografije, pa Pomladni stol. Rojena v nemškem taborišču med drugo vojno, je Vida Pfeifer že dolgo kulturna vez med Nemčijo in Slovenijo, njen Srčni stol pa prispodoba prijateljstva in ljubezni. Publicistka Anita Šefer je v Vinski stol ujela zgodbo Vidovega vina. Don Schwab, ki se je izobraževal v Londonu in Amsterdamu, znan po zidnih poslikavah in fantazijskih prostorih, se predstavlja s Stolom z oblaki na temni podlagi. Pisateljica, pesnica, kreativna lončarka in slikarka Ifigenija Simonović Zagoričnik je svoj izraz povezala z napisano besedo v vedri Stol besed. Drago Sirojnić, trgovec in dober kuhar, je svoj stol preprosto imenoval Življenjska energija. Marko Turk predava na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, ime stola: STOLjalo za fotografije in duhovito sprememba namembnosti predmeta. Inja Zalta, ki jo mika študij slikarstva v tujini, je v živahnih barvah poslikala Stol z ribo, Ondina Zupan, študentka FDV, pa v toplo hladnih tonih in z zvezdami Dnevno-nočni stol. Iz fundacije Vincenca Drakslerja, ustanove za zdravljenje odvisnikov, ki je 2012 postala prvo socialno podjetje na Gorenjskem, prihaja Gostilniški stol. V delavnici v Pristavi se spreminjajo že skoraj zavrženi predmeti v novo obnovljeno življenje. Pri tem ima zasluge gost razstave, fotograf Orest Zagoričnik, ki pa je tudi častilec in mojstrski oblikovalec lesa, kar dokazuje njegov trio: stol kot prestol, taburet in kvadratna mizica. Ogleda vredno!

Čajanka v Mošnjah

Marjana Ahačič

Svet se vrti vse hitreje, vsem se mudi, primanjkuje časa celo za obiske, sproščen klepet, se zavedajo tudi prostovoljke Rdečega križa. "Mladi druženje nadomeščajo z internetom, starejši pa se raje družijo po starem, v živo," pravi Nuša Vogelnik iz Krajevne organizacije RK Mošnje - Otok, kjer so za starejše Mošnjane in Otočane 11. julija v kulturnem domu v Mošnjah pripravili čajanko s predavanjem. Kot je povedala predsednica organizacije Boga Bešter, so se krajani vabilu z veseljem odzvali in bili posebno navdušeni nad predavanjem magistrice farmacije Nataše Zaletel o varni rabi zdravil. Poslušalci so z velikim zanimanjem sledili strokovnim in koristnim napotkom. "Po predavanju so krajani poklepetali ob čaju in priboljških, ki so jih pripravile prostovoljke Rdečega križa. Celo zapeli so ob zvokih harmonike. Ob odhodu so mnogi izrazili željo po ponovnem srečanju," je še povedala Beštrova, sicer zadovoljna, da na področju, ki ga pokriva Krajevna organizacija Mošnje - Otok, ni veliko družin in posameznikov, ki bi živeli v tako hudi stiski, da bi potrebovali pomoč Rdečega križa.

Udeleženci srečanja so uživali v druženju in pozorno prisluhnili predavanju o varni rabi zdravil.

Zanimivosti

Delati moraš s srcem

Nina Dolenc iz Vrbenj nadaljuje družinsko tradicijo kmetije Dolenc; maja je za svoje mlečne izdelke na ocenjevanju Dobrote slovenskih kmetij prejela zlata in bronasta priznanja. Pravi, da je vsak mlečni izdelek izpod njenih rok narejen s srcem.

Nina Dolenc

Urša Gluščič

Štiriindvajsetletna Nina Dolenc iz Vrbenj skupaj z ostalimi člani družine nadaljuje družinsko tradicijo kmetije Dolenc, zanimanje pa je pred dobrim letom dni začela usmerjati v predelavo mleka, iz katerega izdeluje različne mlečne izdelke. Maja je bil njen trud poplačan z zlatimi in bronastimi priznanji na 27. državni razstavi in ocenjevanju Dobrote slovenskih kmetij na Ptuju. Pravi, da je vsak mlečni izdelek izpod njenih rok narejen s srcem, dodaja pa tudi, da ji brez ostalih članov družine ne bi uspelo, saj so izdelki plod truda prav vsakega izmed njih.

Skupaj z drugimi člani družine nadaljujete z delom na kmetiji, pred dobrim letom dni pa ste se usmerili v predelavo mleka v mlečne izdelke. Kdo vas je navdušil za to pot?

Na državni razstavi in ocenjevanju na Ptuju je dobila zlata priznanja za surovo maslo, kislo smetano in mladi sir z zelišči, bronasta pa za skuto, domači jogurt z okusom borovnice in domači jogurt z okusom vanilje s čokoladnimi kroglicami.

»Odraščala sem na kmetiji, kjer sem bila ves čas v stiku z naravo in z domačim govedom, kar je v meni pustilo močan pečat. Po končani srednji šoli sem šolanje nadaljevala na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, vendar po zaključku nisem dobila zaposlitve v svoji stroki. Ideja o predelavi mleka v mlečne izdelke se je porodila mojemu očetu in v meni vzbudila prvo malo zanimanje. Sprva nisem bila prepričana, ali bi to delo z veseljem opravljala, zato sem se z namenom, da ugotovim, ali me to sploh navdušuje, vpisala na tečaj predelave mleka v mlečne izdelke, ki je potekal v okviru Biotehničnega centra Naklo. Že na prvi uri tečaja sem ugotovila, da je to delo, ki me veseli in zanima. Domačim sem povedala, da se želim usmeriti na to področje, in očetova ideja je tako začela rasti in se razvijati.«

Prvo strokovno znanje ste torej pridobili na tečaju. Od kod ste še črpali informacije, kdo vas je vodil pri vaših začetkih?

»Oče ima opravljeno mlekarsko šolo. Njegovi nasveti in pomoč so bili torej tisti, ki so me poleg že pridobljenega znanja spremljali pri prvih samostojnih poskusih predelave mleka v mlečne izdelke. Največ znanja mi je posredovala gospa Romana Hrga iz Juršincev pri Ptuju, ki se ukvarja s predelavo mleka na njihovi družinski kmetiji, izobraževala pa se je tudi v tujini. Tudi danes, ko sama predelujem mleko v jogurte, maslo, skuto ..., se še vedno obračam na gospo Romano in cenim njene nasvete. Zelo veliko sem se naučila in se še vedno učim iz lastnih izkušenj, napak in poskusov. Moraš si upati poskusiti izdelati nove mlečne izdelke in kombinirati nove okuse, pa čeprav ti lahko spodleti in veliko mleka uničiš ... Preko tega se stalno učiš in rasteš.«

Kateri mlečni izdelki danes nastajajo izpod vaših rok?

»Navadni jogurt, jogurti z okusom, mladi sir, mladi sir z zelišči, skuta, surovo maslo, kisla in sladka smetana.«

Kako poteka vaše delo? Koliko časa potrebujete za izdelavo jogurta?

»Za končno pakirano podobo jogurta potrebujem tri dni. Vse se začne pri sami krmi goveda, za kar skrbijo moški člani naše družine, nadaljuje pa se z molžo, kjer pridobimo mleko – temeljno sestavino za vse mlečne izdelke. Mleko mi potem moške roke pomagajo vliti v kotel, da se segreje. Tam ga segrevam in ohlajam približno dve uri, nato pa dodam kulture. Nekaj ur to pustim zoreti, nato pa znova sledi ohlajanje, ki poteka vsaj štiriindvajset ur. To je nekakšen osnoven začetek predelave mleka v jogurt, celotne predelave pa ne izdam, saj imam svoje recepture, ki naj ostanejo skrivnost (smeh).«

Na 27. državni razstavi in ocenjevanju Dobrote slovenskih kmetij ste za svoje izdelke prejeli zlata in bronasta priznanja. Kateri izdelki so bili nagrajeni?

»Zlata priznanja so dobili surovo maslo, kisla smetana in mladi sir z zelišči, bronasta pa skuta, domači jogurt z okusom borovnice in domači jogurt z okusom vanilje s čokoladnimi kroglicami.«

Kaj vam osebno pomenijo ta priznanja?

»Zame so pokazatelj, da zelo dobro delamo, seveda pa je potrebno še nekaj nadgradenj. Hkrati sem s priznanji dobila neko orientacijo, kje na svojem področju se trenutno nahajam in na čem moram graditi oz. kaj izpopolniti. Poudariti moram, da niso samo priznanja povratna informacija za moje delo, ampak tudi stranke, ki povedo več kot priznanja.«

Veliko časa in truda vložite v svoje delo, ki ni običajno za mlado dekle. Kaj vas žene na vaši poti?

»Vsak mlečni izdelek, od jogurta do surovega masla, naredim s srcem. V času študijskih let sem sicer razmišljala o drugačni poklicni poti, imela sem željo oditi v tujino, vendar sem se popolnoma našla v tem, kar počnem. Čeprav vstajam v zgodnjih jutranjih urah, hodim spat pozno in konce tedna nemalokrat preživljam delovno, si zdaj ne predstavljam drugačnega življenja. Delo mi je v veselje in to je tisto, kar me žene dalje.«

Dan najlepših sanj

Sanjski dan je Fani Pestotnik, prostovoljka iz Doma dr. Janka Benedika, doživela po zaslugi sodelavk v domu.

Ivanka Korošec

Takšne ali drugačne sanje imamo vsi. Včasih s svojimi željami in sanjami pretiravamo in se preveč pehamo za stvarmi, ki sploh niso pomembne. Naravni zakon vesolja pa menda vedno poskrbi, da so naše sanje uresničene, če so le izražene z občutkom hvaležnosti in obdane z ljubeznijo. Svoj dan najlepših sanj je doživela Fani Pestotnik, prostovoljka iz Doma dr. Janka Benedika. Rojena je bila septembra 1953 v Mevkužu pri Gorjah. Blejski zdravnik dr. Janko Benedik je skrivnostno povezan z njo že od njenega rojstnega dne. Rodila se je namreč kot četrti otrok, trojčki pred njo so umrli. Mama jo je rodila doma, bila je težka 5,20 kg, in ker ni kazala znakov življenja, so poklicali dr. Benedika. Prišel je in ji dal injekcijo pa naslednji dan spet. Stara mama ji je večkrat rekla, da ji je dal »injekcijo življenja.« Njeno otroštvo je bilo lepo, vendar zaznamovano z boleznijo. Ko je bila stara 7 let, je dobila sestro, v naslednjih letih pa še brata in še eno sestro. »Moje otroštvo je bilo lepo in duhovno bogato. Mama je predla, stara mama so štrikali, veliko smo se pogovarjali,« se v spominih izgubi Fani. »Doma ni bilo veliko zemlje, imeli smo kakšno ovco, prašička in putke. S staro mamo sva skupaj ležali in veliko mi je pripovedovala. Rada sem imela tudi ročna dela, pletla sem in vezla prtičke. Nikoli nismo šli na morje in otroci smo bili za marsikaj prikrajšani, toda naučiš se živeti s tem, kar imaš.«

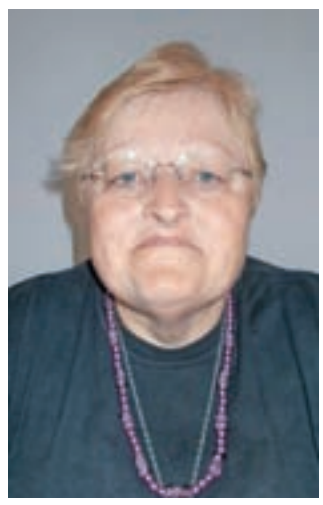

Fani Pestotnik

Kot otrok je bila precej bolehna, Fanika tudi zdaj ne vidi dobro, ne sliši in tudi voh in okus ne delujeta. Šolala se je v Gorjah, nato je dokončala tekstilno šolo v Kranju in se zaposlila v Almiri. Poročila se je in z možem sta kupila hišo na Štajerskem. Zaposlila se je v bolnici v Celju. Naredila je tudi ekonomsko srednjo in medicinsko šolo, vendar je prepričana, da šola sploh ni pomembna, važno je, da ima človek čut do sočloveka.

Kmalu po poroki je mož zbolel in dolgo časa se je spopadal s svojo boleznijo. Poročena sta bila manj kot deset let, ko je umrl. Otrok nista imela. Še nadaljnjih pet let je ostala na Štajerskem, potem je prodala hišo in se preselila domov k materi, ki je medtem tudi ovdovela. V rojstni hiši si je uredila stanovanje.

Zaposlila se je v šoli in vodila je tudi župnijski urad v Radovljici. Začela je delati kot prostovoljka v Domu dr. Janka Benedika v Radovljici. Zaradi zdravstvenih težav se je s 25 leti delovne dobe upokojila, prostovoljka v domu pa je že 20 let. Sodeluje tudi kot prostovoljka v Karitasu v Gorjah. Na začetku je vodila dve skupini, zdaj prihaja v dom enkrat tedensko, vendar tam ostane kar ves dan. Vožnja zanjo ni problem, saj vedno rada poklepeta z ljudmi. Srečna je, ker so jo kolegice že takoj na začetku sprejele. Veliko ji pomeni, da je koristna in sprejeta. Vsi starostniki v domu so »njeni«, radi se stisnejo k njej.

Sodelavke so ji pripravile veliko presenečenje, tako rekoč uresničitev njenih sanj. »Delovni terapevtki Ksenija in Meri sta mi to zakuhali! Pod pretvezo, da snemajo oddajo o Radovljici, je prišla snemalna ekipa v dom in posneli so me pri delu z varovanci. Vsi drugi so imeli »obveznosti«, a tedaj nisem nič slutila. Kasneje so me povabile v Ljubljano na ogled snemanja neke oddaje, vendar še vedno nisem vedela, za kaj gre.« Sledilo je presenečenje, ki ji je dobesedno vzelo sapo (a sodelavke so imele za vsak primer s seboj vse potrebno!). Vse do tedaj, dokler jo voditelj Peter Poles ni povabil pred žaromete, sploh ni posumila, da bo ona v središču pozornosti. Omenila je namreč kolegicama, da so njene sanje, da bi šla z njima na kavo v Izolo, saj že dolga leta ni bila na morju. Sanje so se ji izpolnile. Presenetili so jo z dopustom v Izoli. S sodelavkama in prijateljicama Ksenijo in Meri so bile v Izoli ves teden v začetku junija. Sodelavke so ji kupile tudi video predvajalnik, da svojo sanjsko oddajo lahko še kdaj pogleda.

»Ko grem iz doma domov, sem tako polna energije, da bi rada vsakega ogovorila, ga objela in mu ponudila srečo, ker je ne morem sama nositi.« Bilo je nepozabno doživetje, ta dan njenih najlepših sanj. Tudi v prihodnje si bo prizadevala razveseljevati vse v Domu. Veze, iz mavca vliva predmete, dela čestitke za različne priložnosti ter z njimi osrečuje druge. Še to je dodala, da rada posluša narodno-zabavno glasbo in včasih tudi zapleše, kar sama s sabo.

Srečanje s Fani je dragocena izkušnja. Vsak je deležen njene ljubezni, ki jo je polno njeno srce. Podarja jo na vse strani. Bolj ko jo razdaja, več je je.

Reportaža

Tudi pobrateni Svilajnac stavi na turizem

Srbska občina Svilajnac je že desetletja pobratena z Radovljico. Mesta Svilajnac se drži sloves najčistejšega in najbolj urejenega mesta v Srbiji, občina pa prav tako kot radovljiška stavi na razvoj turizma.

Marjana Ahačič

Slovesnosti ob občinskem prazniku se tradicionalno udeležujejo tudi predstavniki z Radovljico pobratenih občin, tako je bil gost na letošnji prireditvi tudi predsednik skupščine Občine Svilajnac Predrag Milanović. Vezi med Radovljico in Svilajncem so v zadnjih letih zelo tesne na vseh področjih, zlasti na kulturnem. Tako je v začetku poletja pred srbskim občinstvom nastopil Harmonikarski orkester Glasbene šole Radovljica. Na osrednjem trgu v Svilajncu, mestu, ki leži sto kilometrov južno od Beograda, je nastopil na tako imenovanih Sinđelićevih dnevih, kulturni prireditvi na prostem, ki se je je tradicionalno udeležila tudi manjša delegacija iz Radovljice.

Občina Svilajnac leži na rodovitni ravnici reke Resave, ki se prav tam izliva v Moravo. Zaradi dobrih podnebnih razmer imajo odlične pogoje za kmetijstvo, ki je najpomembnejša dejavnost v regiji, zaradi bogate naravne in kulturne dediščine ter nedavno odprtega naravoslovnega centra pa priložnost za razvoj v Svilajncu in okolici vse jasneje vidijo prav v turizmu.

»Veseli smo, da je sodelovanje med Radovljico in Svilajncem že zdavnaj preseglo tradicionalne obiske kulturnih prireditev ter občinskih proslav, tako pri nas kot v Sloveniji. Od vas smo se že veliko naučili. V projektu sodelovanja med občinskima upravama ste nam pokazali, kakšen je sodoben, evropski način funkcioniranja lokalnih skupnosti, v prihodnjih mesecih si bomo ogledali vaše šole in vrtce ter tiste prakse, ki bi bile primerne tudi za nas, skušali prenesti v svoje okolje,« je povedal predsednik občine Predrag Milanović.

Sinđelićevi dnevi so tradicionalna folklorna prireditev, ki jo v Svilajncu organizira tamkajšnji Center za kulturo.

Tijana Jovanović, ki je na Občini Svilajnac pristojna za gospodarstvo, pravi, da po zgledu Radovljice veliko stavijo na turizem. »Srbi Slovenijo najbolj poznamo po Bledu, Ljubljani, Kranjski Gori in seveda toplicah, kamor radi hodimo. Všeč nam je kmečki turizem. Nekaj podobnega bi radi razvijali tudi pri nas, a žal nimamo hribov, jezer in morja, ki so za tovrstno dejavnost najbolj primerni, tako da bomo morali ideje iskati drugje. Vsekakor se lahko pohvalimo z izjemno ohranjeno naravo ob rekah, številnimi zgodovinskimi stavbami, predvsem samostani, odlično lokalno pridelano hrano in tradicionalnim gostoljubjem naših ljudi. Če vse to povežemo v enotno ponudbo, bomo – glede na to, da smo relativno blizu Beograda in Niša ter tik ob pomembnih cestnih povezavah – lahko razvijali turizem tudi pri nas.«

Veliko priložnost vidijo tudi v novem naravoslovnem centru, ki so ga v samem središču kraja postavili lani, zanj pa pridobili znatna evropska sredstva. Gre za edino takšno znanstveno-izobraževalno ustanovo v Srbiji in tem delu Evrope. Privlačen spoj znanosti, izobraževanja in turizma že v prvem letu delovanja privablja številne šolarje iz vse Srbije. Kot pravi direktorica Irena Dubravac, računajo, da bodo v prihodnje lahko v naravoslovni center, katerega posebna znamenitost je tudi park dinozavrov v zunanjem delu kompleksa, privabili še goste iz drugih držav. Zadovoljni so, da so precej evropskih sredstev pridobili tudi za obnovo mesta, ki so ga pred dvema letoma prizadele katastrofalne poplave. »Nekaj dni je pri nas vladal popoln kaos, vse je bilo pod vodo,« se izjemnih razmer spominja Tijana Jovanović. »K sreči smo se kmalu organizirali pa tudi pomoč je prihajala od vsepovsod: tudi iz Slovenije, zlasti iz Radovljice, kasneje, smo za obnovo dobili še evropska sredstva.« Z njimi so lahko temeljito obnovili otroški vrtec, ki je bil povsem pod vodo, pa osnovne šole, gimnazijo, srednjo tehnično šolo ter danes sodoben in funkcionalen kulturni dom, v katerem se zlasti v času desetdnevne tradicionalne folklorne prireditve Sinđelićevi dnevi, pa tudi sicer, zvrstijo številne prireditve.

Pogled na Svilajnac z balkona novega naravoslovnega muzeja

Kip narodnega heroja Stevana Sinđelića, junaka prve srbske vstaje, na osrednjem mestnem trgu

Svilajnac je občina z okoli 23 tisoč prebivalci, deset tisoč jih živi v samem mestu. Veliko jih dela v vzgoji in izobraževanju, mnogo – in na to so v Svilajncu posebno ponosni – v podjetjih, ki so locirana v tako imenovani svobodni coni. Gre za poslovno-industrijski kompleks na robu mesta, kjer je občina uredila vso infrastrukturo ter podjetjem, predvsem tujim, omogočila posebno ugodne pogoje za delovanje. Med njimi je družba Panasonic, ki je v začetku zaposlovala okoli 150 delavcev, zdaj jih je že več kot petsto, glavni menedžer pa prihaja iz Slovenije. »Ponosni smo, da imamo stopnjo brezposelnosti precej nižjo od povprečja v Srbiji. Pomembno se nam zdi, da imajo ljudje zaposlitev in sredstva za preživljanje sebe in svojih družin, vse drugo je nadgradnja,« je povedala Tijana Jovanović, pravnica, ki se je, potem ko je štiri leta z družino preživela v Franciji, pred časom vrnila v rodni Svilajnac.

Prireditev ob radovljiškem občinskem prazniku se je v petek udeležila tudi delegacija iz Svilajnca, ki jo je vodil predsednik občine Predrag Milanović, na fotografiji skupaj z županom Cirilom Globočnikom. / Foto: Tina Dokl

»Veliko naših ljudi živi po Evropi; nekateri so odšli že davno, drugi pred nekaj leti, ker so jih v to prisilile gospodarske razmere,« pravi. A v nasprotju s številnimi Slovenci, ki se po odhodu v tujino le še redko vračajo domov, Svilajnčani tradicionalno ostajajo navezani na domače kraje. »Računamo, da jih v Zahodni Evropi živi med sedem in osem tisoč. Mnogo jih tu gradi hiše, računajo, da se bodo po upokojitvi za stalno vrnili. Skoraj vsi se vračajo na počitnice, zato je v Svilajncu poleti še posebno živahno,« pravi Jovanovićeva, ki upa, da bodo številne prireditve, bogata zgodovina mesta, novi naravoslovni center in seveda pregovorna srbska gostoljubnost v njihove kraje med turistično sezono privabili tudi kakšnega Slovenca.

Zanimivosti

V mladosti gojil vinsko trto, sedaj gorenjske nageljne

Nageljni na ganku kamnogoriškega župnišča veljajo za ene najlepših na Gorenjskem. Zanje skrbi tamkajšnji župnik Martin Kočevar.

Kaja Beton

Marsikomu, ki v poletnih dneh obišče cerkev sv. Trojice v Kamni Gorici, pogled uide na bližnji gank, ki se bohoti z bogato cvetočimi rdečimi nageljni. Glas o čudovitih nageljnih kamnogoriškega župnišča je segel tudi med ljudi izven župnije, saj je leta 2014 župnik prejel priznanje Gorenjske turistične zveze za najlepše gorenjske nageljne.

Letošnjega julija je pod cvetočim gankom potekala tudi prireditev »Nagelj pri Sveti Trojici«. Ideja za prireditev je sicer prišla povsem spontano, potem pa so se domačini resno lotili organizacije. Kot marsikateri kamnogoriški dogodek so program oblikovali domači umetniki skupaj s pritrkovalci, glavni namen pa je bilo druženje. Ob dobrotah, ki so jih pripravile gospodinje iz vse fare, je bilo pod gankom tako prijetno, da bodo podobno srečanje morda ponovili že prihodnje leto. Da pa nageljni v bodoče ne bi krasili le tega ganka, so obiskovalci prejeli majhen nagelj v lončku tudi za svoje balkone in okna.

Župniku Martin Kočevar je v fari že več kot 30 let. Prihaja iz vinorodnega območja, iz Suhorja pri Metliki, in je v srednji šoli ter še tudi kot kaplan skupaj s sestro imel vinograd s 400 trtami, ki pa ga je kasneje zaradi službe moral predati v druge roke. Morda je prav zato novo veselje na Gorenjskem našel v nageljnih. "V prejšnji fari se z nageljni nisem ukvarjal, po prihodu v Kamno Gorico pa je bil verjetno glavna spodbuda prav gank na gospodarskem poslopju ob župnišču," pojasnjuje, kako se je začel ukvarjati prav z nageljni. "Prvi nageljni so bili gorenjski iz Gorjuš, pa se niso obnesli, potem sem poskusil s švicarskimi, tistimi temno rdečimi, pa tudi ni bilo uspeha. Potem pa sem dobil te, ki jih imam še sedaj. Je pa tako, da kakšno leto ratajo odlično, potem ko pa misliš, da obvladaš, in nehaš biti pozoren, te pa povsem zmeljejo. Pridejo bolezni, golazen, tako kot pri trti. In ko jih ljudje vidijo, bi jih vsi radi imeli. Ampak ni povsod pogojev zanje. Tu imajo dobre pogoje, saj so tudi poleti celo popoldne v senci. Preveč sonca in vročine jim ne ustreza."

Čudoviti nageljni na ganku kamnogoriškega župnišča.

Župnik Martin Kočevar je v fari že več kot trideset let. Prihaja iz vinorodnega območja, iz Suhorja pri Metliki, in je v srednji šoli ter še tudi kot kaplan skupaj s sestro imel vinograd s štiristo trtami, ki pa ga je kasneje zaradi službe moral predati v druge roke. Morda je prav zato novo veselje na Gorenjskem našel v nageljnih.

V vseh letih, kar skrbi zanje, si je o vzgoji nageljnov pridobil veliko znanja. "Najprej moramo vedeti, da samo od sebe ni nič. Potem pa je zelo pomembno prezimovanje. Prostor mora biti dovolj svetel, vlažen in hladen toliko da malo pomrznejo. Jaz jih ven dam nekako marca, takrat pa je problem s hladnimi vetrovi, ki vsako leto polomijo nekaj mladih poganjkov, ampak potem zrastejo novi. Ko se enkrat pričneš s tem ukvarjati, te zasvoji in potem se ti fržmaga, ko ni kot bi moralo biti. Naj povem, da mi veliko svetuje Miha Dolar z vrtnarije na Dobravi. On vidi, kaj je narobe, brez leče. Od njega sem dobil tudi sto sadik, ki smo jih ob prazniku nageljnov razdelili obiskovalcem."

Na vprašanje, koliko čas mu vzame skrb zanje, pa hudomušno odgovori: "Manj, kot če bi imel ženo, to zagotovo. V eni uri se je treba kar hitro obrniti, da si gotov, na vsakih nekaj dni pa je treba še obrati cvetove. Je pa tako, da če se s tem ne ukvarjaš kot s trto, potem nima smisla."

Ob kamnogoriškem župnišču niso zanimivi le nageljni, ampak tudi vsako leto novi mozaiki, ki nastajajo v času oratorijev. Že več kot deset oratorijev se je nabralo, mozaike pa otroci izdelujejo zadnjih nekaj let. Tudi tukajšnjemu župniku je v veliko veselje, da mladim vsako leto znova uspe animirati in zaposliti otroke. Letos se je oratorija udeležilo preko 50 otrok, kar je za tak kraj veliko.

Planina ob občinski meji

Na Ribenski in Grofovi planini, na meji med radovljiško in blejsko občino, se letos pase oseminpetdeset goved in deset konj.

Cveto Zaplotnik

Ko na Spodnji Lipnici zapeljemo na cesto na Jelovico, nas povsod spremlja gozd, njegovo "monotonost" po več kot pol ure vožnje prekine dobro dostopna in lepo urejena planina – Ribenska in Grofova planina, s katero gospodari istoimenska agrarna skupnost. Kot je povedal njen predsednik Jože Smole, so kmetje s Koritnega, Ribnega in Bodešč dobili Ribensko planino v last v času agrarne reforme Marije Terezije, a ker so kasneje ugotovili, da je premajhna za njihove potrebe, so kmetje s Koritnega in iz Ribnega kupili od radovljiških grofov še del planine, t. i. Grofovo planino. Tako je nastala Ribenska in Grofova planina, s katero je gospodarila agrarna skupnost. Njeno premoženje je bilo po drugi svetovni vojni podržavljeno, po uveljavitvi zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti pa so kmetje iz teh vasi 1995. leta ustanovili novo agrarno skupnost, ki ji je uspelo dobiti nazaj skoraj vse odvzeto premoženje, to je 24 hektarjev velik planinski pašnik, okrog 18 hektarjev gozdov in še nekaj travnikov v nižini. Agrarna skupnost ima danes 72 članov, od tega je 70 fizičnih oseb, članici pa sta tudi Občina Bled in Rimskokatoliška cerkev – župnija Ribno. Od 35 do 40 članov se še ukvarja s kmetovanjem, 14 članov ima letos tudi živino na paši, poleg teh še dva od drugje. Za vse premoženje, ki je bilo vrnjeno nekdanjim članom, morajo speljati dedne postopke. Doslej so jih končali dobro tretjino. "Dednih postopkov ne spodbujamo več, saj jih mora po novem zakonu o agrarnih skupnostih po uradni dolžnosti speljati država," je dejal Jože Smole in poudaril, da bo agrarna skupnost lahko delala po novem zakonu šele potem, ko bo urejeno dedovanje za več kot polovico solastnine. Dokler se ne bo preoblikovala in prilagodila novemu zakonu, toliko časa tudi ne bo mogla uveljavljati prednostne pravice za nakup deležev. "Zaradi tega nas že boli glava. Nekateri člani so ugotovili možnost za zaslužek in deleže prodajajo," je dejal Jožef Smole in dodal, da se kupci pojavljajo tudi od drugje – celo iz Bele krajine.

Na Ribenski in Grofovi planini se pasejo goveda in konji.

Franci Erman s Spodnje Lipnice že peto leto pase živino na planini.

Na planini običajno začnejo s pašo prve dni junija, končajo pa sredi septembra. Letos se na njej pase 58 goved in 10 konj. Pogoji za pašo so dobri. Vode imajo dovolj – poleg več vodnih izvirov tudi 50 kubičnih metrov velik rezervoar, v normalnih letih je paše zadosti, elektriko pridobivajo s pomočjo solarne tehnike, za rezervo imajo še agregat. Zadnja leta so v ureditev dostopne poti, planine in pastirske koče vložili okrog 30 tisoč evrov, v prihodnosti bi radi še nekoliko povečali pašne površine in v pastirski koči uredili skupna ležišča.

Šport

PLAVANJE

V Radovljici štirideseti Mednarodni plavalni miting

V Radovljici je potekal že 40. Mednarodni plavalni miting Telekom Slovenije 2016. Udeležilo se ga je 387 plavalcev in plavalk iz enajstih držav. Miting je bil zadnja preizkušnja za slovenske olimpijce v Riu. Radovljiški so pokazali dobro formo. Anja Klinar je v vseh štirih disciplinah (400 m mešano, 200 m prosto, 200 m mešano, 400 m prosto) stopila na najvišjo stopničko. Robert Žbogar je bil dvakrat prvi (400 m mešano, 200 m delfin) in dvakrat drugi (100 m delfin, 50 m delfin). Zmage se je veselila še tretja olimpijka Tjaša Pintar. Najhitrejša je bila na 100 m prosto ter druga na 200 m prosto in 200 m mešano. Stopničke si je priplaval še Žan Pogačar. Drugi je bil na 50 m hrbtno ob tem pa še trikrat tretji (200 m prosto, 100 m hrbtno, 200 m hrbtno). Odprto združeno prvenstvo Slovenije, ki je potekalo na Ravnah na Koroškem, je minilo brez Anje, Roberta in Tjaše. Nastopila je četrta radovljiška olimpijka Špela Perše. Dvakrat je stopila na najvišjo stopničko (800 m prosto, 1500 m prosto) in bila tretja na 200 m prosto in 400 m prosto. Žan Pogačar je bil najhitrejši na 100 m hrbtno in štirikrat je v cilj priplaval kot drugi (50 m hrbtno, 200 m delfin, 200 m hrbtno, 100 m delfin). Gaja Kristan je bila druga na 200 m hrbtno in dvakrat tretja (400 m mešano, 1500 m prosto). Na tretjo stopničko je stopila tudi Ema Pšeničnik za disciplino 100 m hrbtno.

ATLETIKA

Z reprezentanco na Češkem

V Čejkovicah na Češkem je potekal šesteroboj atletskih veteranskih reprezentanc Češke, Avstrije, Hrvaške, Madžarske, Švice in Slovenije. Za slovensko reprezentanco sta nastopali Radovljičanki Mojca Breganski in Lidija Pajk. Mojca je v troskoku in skoku v daljino zasedla 3. mesto, Lidija na 1500 m prav tako 3. mesto. V teku na 300 m pa je bila sedma, a je pri tem popravila državni rekord za kategorijo Ž40. Nova rekordna znamka sedaj znaša 48:21. Obe sta nastopili tudi v štafeti 4 x 300 m, ki je zasedla 3. mesto. Skupno je bila Slovenija četrta.

TEK

Osmič po ulicah Krope

Atletsko društvo Olimpik je uspešno organiziral še osmi Tek po ulicah Krope. Tekači so tekli na treh razdaljah. Na najkrajši, kilometrski razdalji je bila najhitrejša Eva Pačnik. V cilj je pritekla v času 4 minute in 7 sekund. Sledita Vesna Gašperšič (4:56) in Gea Kozjek. Na krogu okrog Krope, dolgem 3,6 km, je bil najhitrejši Uroš Rozman (12:19), drugi Aleš Rampre (14:48), tretji Igor Aleksander Karevič (18:52), četrta pa Jana Meglič (21:21). Glavnega teka, dolgega 10,8 km (trije krogi okrog Krope) se je udeležilo osemnajst tekačev in šest tekačic. Absolutno najhitrejši je bil Klemen Zupan (39:19), drugi Danilo Šimnic (39:41) in tretji Tomaž Kalan (41:38). V ženski konkurenci se je z razgibano progo najbolje spopadla Kristina Bele. Ura v cilju je pokazala čas 49 minut in 58 sekund. Druga je bila Stanka Slatnar (52:36), tretja pa Minka Pogačnik Šimnic (58:42).

V troskoku sem najbolj doma

Članica Atletskega kluba Radovljica, šestnajstletna Neja Omanovič z Jesenic, je z nastopom na evropskem prvenstvu za mlajše mladinke v Gruziji uresničila del svojih sanj.

Matjaž Klemenc

S športnega vidika ti bo letošnji julij ostal v lepem spominu. Začelo se je na Balkanskih igrah v Kruševcu, nadaljevalo na evropskem prvenstvu za mlajše mladinke in mladince v Gruziji. Kako si videla Kruševac in skok 12,56 metra, ki ti je prinesel vstopnico za Gruzijo? Si normo pričakovala?
"Tekme pred Balkanskim prvenstvom v Kruševcu so že nakazale, da bi si lahko priskakala normo (o. p.: norma za evropsko prvenstvo je bila 12,25 m). Žal se ni nikoli poklopilo. V Kruševcu mi je le uspelo v zadnji seriji, kjer sem res šla v skok na vse ali nič. S preskočenimi 12,56 m sem dobila vse."

Si ob skoku 12,56 metra dojela, kam te to pelje?
"Sem. Bila sem res vesela, da mi je končno le uspelo doseči to normo za evropsko prvenstvo za mlajše mladinke. Pred to serijo sem imela skok 12,24 m, se pravi le centimeter manj od želenega rezultata."

S kakšnimi cilji si šla v Gruzijo?
"Želela sem narediti čim boljše skoke, ki bi me pripeljali v finale. To mi je na koncu tudi uspelo. Najboljši skok je meril 12,12 m, kar me je pripeljalo na končno enajsto mesto."

Kje je po tvojem manjkalo za kaj več?
"Sem bila že kar utrujena in mislim, da je bil v danem trenutku to moj maksimum."

Je bilo kaj treme pred nastopom?
"V Kruševcu ne, v Tbilisiju pa je bila trema kar prisotna. Pomembna tekma je pač naredila svoje."

Troskok je tvoja najmočnejša disciplina. V katerih disciplinah še uživaš?
"Res je. V troskoku sem najbolj doma. Rada skačem v daljino. Všeč mi je tudi sedmeroboj, kjer sem bila lani tretja."

Kako si sploh začela skakati troskok?
"Na enem od treningov smo delali poskoke in mi je trener Iztok Omerza predlagal, da bi na tekmi tekmovala v troskoku. Poskusila sem in mi je šlo dobro. Od takrat je troskok moja stalnica na tekmovanjih."

Kaj je tvoj plus?
"Dobro izkoriščam svoje dolge noge. Manjka pa mi še predvsem eksplozivnosti in agresivnosti."

Imaš kaj težav s točnim odrivom?
"To imam kar dobro natrenirano. Veter mi včasih ponagaja, da odriva ne zadenem, kot bi si želela."

Od kdaj si »na ti« z atletiko?
"Začela sem v prvem razredu osnovne šole na Jesenicah in bila tam do petega razreda. Trener Tomaž Majer me je usmeril v Atletski kub Radovljica. Pred atletiko nisem trenirala nobenega drugega športa."

Atletinja Neja Omanovič

Omenila si že dva trenerja, Tomaža Majerja in iztoka Omerzo. Te je še kdo trenival?
"Ob njiju bi omenila še dva trenerja z Jesenic, Aleša Truhačeva in Jožeta Satlerja."

Poleg Srbije in Gruzije, kjer si bila v juliju, kje si bila še v tujini?
"Že prej sem bila na Balkanskih igrah v Srbiji, na četveroboju reprezentanc na Slovaškem in na Češkem. V obeh državah sem bila tudi s klubom. Tukaj bi dodala še Avstrijo."

Tvoja glavna tekma?
"Izbrala bi dve tekmi, v Kruševcu in Tbilisiju."

Kakšne želje imaš v prihodnosti še v atletiki?
"Naslednje leto sem še v konkurenci mlajših mladink, svetovno prvenstvo v tej konkurenci je v Keniji. Uvrstiti se tja je prav gotovo prva želja za leto 2017."

PLAVANJE

Žbogarju rekord, Klinarjevi polfinale

Do oddaje članka v sredo zjutraj so bil v Riu zaključeni trije radovljiški plavalni nastopi. Anja Klinar se je uvodni dan zaradi nastopa na 400 metrov prosto odpovedala nastopu na 400 metrov mešano. Ta se ji ni najbolje izšel. Zaostala je za svojim osebnim in državnim rekordom, ki ga je postavila v Franciji, in na koncu zasedla 18. mesto. Robert Žbogar je bil boljše volje po tekmi v svoji paradni disciplini 200 metrov delfin. Osvojil je 22. mesto, a popravil svoj državni rekord, ki ga je letos odplaval v Kranju, in to za 24 stotink. Rekord sedaj znaša 1:57,05. V sredo zgodaj zjutraj po našem času je svoj drugi nastop končala Anja Klinar. Na 200 metrov delfin se je uvrstila v polfinale. Tam je plavala slabše kot v kvalifikacijah in na koncu osvojila 15. mesto.

Miting malega letalstva

Na leškem letališču bodo v ponedeljek, 15. avgusta, pripravili že 28. miting malega letalstva in tekmovanje za Alpski pokal letečih modelov. Prireditev, ki jo tradicionalno pripravlja modelarska sekcija Aerokluba Alpski letalski center Lesce, se bo začela ob 10. in končala ob 16. uri Z maketami pravih letal bo nastopilo štirideset tekmovalcev, ki bodo pokazali svoje znanje in spretnosti v pilotiranju letal na daljavo na modelih reaktivnih letal, motornih batnih letal, jadralnih akrobatskih letal, helikopterjev in v kategorij atraktivni modeli.

NOGOMET

Naslednji teden zares

Članska ekipa Nogometnega kluba Šobec Lesce je doživela nekaj odhodov. Ekipi, ki jo bo še naprej vodil Andrej Jožef, so se pridružili Sani Trgo, Grega Gorišek in Miha Štefe. Ob tem bodo novi še trije igralci, ki so »prerasli« mladinski rang, ter pet igralcev, ki bodo ob igranju v mladinski ligi pomagali še članski ekipi. Cilj ekipe je obstanek v tretji slovenski ligi. Člani s tekmami začnejo naslednji konec tedna, ko bodo gostovali na Bledu. Mladinci in kadeti bodo po izpadu iz druge slovenske lige igrali v prvi gorenjski ligi in prvi cilj je prvo mesto in vrnitev v drugo slovensko ligo. Selekcija U15 bo še naprej igrala na najvišjem rangu. Prva slovenska liga se bo skrčila s 14 na 12 ekip. Cilj je obstanek v družbi najboljših. Pri ostalih selekcijah si v klubu želijo dobro delo in še večjo popularizacijo in množičnost. Nekaj mladih igralcev Lesc, starih do 16 let, trenutno igra pri prvoligaših (štirje v Triglavu in trije v ljubljanski Olimpiji). Večino prireditev ob letošnjem jubileju, 70-letnici igranja nogometa v Lescah, je pod streho. Ostaneta še dve: 26. avgusta ob 19. uri bo muzejski večer v Radovljiški graščini; konec avgusta, datum še ni določen, je predvidena revijalna tekma. Najverjetneje bo gostovala ljubljanska Olimpija, aktualni državni prvak.

Šport

Nepozabna izkušnja na kolesu

V ekipi, ki se je v začetku poletja odpravila na pot od Zelencev do izliva Save v Donavo v Beogradu, je bila tudi Nataša Šolar iz Vrbenj.

Marjana Ahačič

V zadnjih majskih dneh se je ekipa šestih kolesarjev iz štirih savskih držav odpravila na pot od izvira do izliva te najdaljše reke v Sloveniji in po količini vode največjega pritoka Donave. Na pot so se odpravili v okviru projekta Sava Tour 2016, katerega cilj je bila predvsem promocija ključnih sporočil, povezanih z obeleževanjem 1. julija, dneva Save. V skupini, ki se je odpravila na okoli devetsto kilometrov dolgo pot, je bila tudi Nataša Šolar iz Vrbenj.

"S projektom sem se seznanila že lani, ko sem ekipo pospremila od Zelencev do Ljubljane. Spoznali smo se in povabili so me, da se jim na naslednji turi priključim. Po premisleku sem se odločila, da povabilo sprejmem, in tako smo se 27. maja odpravili na pot," kolesarsko avanturo opisuje Šolarjeva.

Pravi, da je v kolesarjenju uživala, čeprav urejenih kolesarskih poti ob Savi od Jesenic naprej tako rekoč ni več. "Najbolj avanturističen del je bil od Brčkega do Zasavice, zanimiv in naporen je bil tudi Zagreb. Predvsem del poti na vpadnici do centra Zagreba, saj v Zagrebu sploh ni označenih kolesarskih stez oz. kolesarskih poti, da o nestrpnosti voznikov do kolesarjev sploh ne govorim. Ideja projekta Sava Tour je tudi ta, da bi v nekoč celotno kolesarsko pot ob Savi označili s tablami, kakršne imamo pri nas."

Na cilju v Beogradu (Nataša Šolar v sredini) / Foto: osebni arhiv

S kolegi kolesarji na devetsto kilometrov dolgi poti med Zelenci in Beogradom. / Foto: osebni arhiv

Prekolesarili so okoli sto kilometrov dnevno, ob poti so se jim pogosto pridružili lokalni kolesarji. "Vso pot smo se odlično razumeli, ob tem pa spoznavali tudi številne nove ljudi, ki jih, če bi isto pot opravili z avtom, prav gotovo ne bi. V spominu mi je ostal 19-letni francoski kolesar, ki je z nami prevozil del poti in je potoval med Zagrebom in Iranom."

Tehničnih ali zdravstvenih težav, če odštejemo menjave zračnic, niso imeli, tako da so na cilj, prišli dobro razpoloženi in polni energije. "V Beogradu nas je pričakalo kakih 40 kolesarjev, ki so nas pospremili do končnega cilja na splavu, kjer so nam pripravili lep sprejem."

Nataša Šolar pa se je najbolj razveselila, da so jo na cilju pričakali mož in prijatelji. "Družina in prijatelji so me ves čas podpirali. Ponosni so bili name, kar mi daje lep občutek pa tudi voljo za naprej."

Olimpijci pri županu

Matjaž Klemenc

Da en klub da kar pet tekmovalcev, ki so si priborili olimpijski nastop, je vsekakor omembe vredno. V mislih imamo Plavalni klub Gorenjska banka Radovljica. Ko boste brali te vrstice, je za plavalci v 50-metrskem bazenu le še sobotni tekmovalni dan. Iz radovljiškega plavalnega kluba so se v bazenu merili Anja Klinar, s četrtim nastopom na Olimpijskih igrah, ena najbolj izkušenih slovenskih tekmovalk, Robert Žbogar in Tjaša Pintar. Čez tri dni bo svoj olimpijski krst doživela Špela Perše, ki se bo merila na 10-kilometrski razdalji. Peti predstavnik bo Darko Đurič, ki se bo v začetku septembra meril na paraolimpijskih igrah. Pred odhodom v Južno Ameriko je v prijetnem in sproščenem vzdušju Gostilne Kunstelj plavalce sprejel radovljiški župan Ciril Globočnik. Poleg omenjenih plavalcev so bili prisotni še trenerji Miha Potočnik, Alen Kramar in Urška Potočnik. Poleg župana so olimpijce pozdravili še predsednik Plavalnega kluba Gorenjska banka Radovljica Aleš Klement, podžupan občine Radovljica Miran Rems in nekdanji olimpijec, veslač Iztok Čop. Čop je tokrat v vlogi vodje reprezentance. Ciril Globočnik, ki se na plavanje še kako spozna, saj je bil sam v vlogi plavalca, trenerja in selektorja, je plavalcem zaželel čim boljše plavanje in da se domov vrnejo zdravi in čim bolj veseli.

Pred odhodom v Južno Ameriko je v prijetnem in sproščenem vzdušju Gostilne Kunstelj plavalce, trenerje, predsednika kluba Aleša Klementa in vodjo reprezentance Iztoka Čopa sprejel radovljiški župan Ciril Globočnik v družbi s podžupanom Miranom Remsom. / Foto: Gorazd Kavčič

PADALSTVO

Nehvaležno četrto mesto

V Rusiji je potekalo vojaško svetovno prvenstvo, že 40. po vrsti. Slovenski padalci, nastopili so v postavi Roman Karun, Peter Balta, Senad Salkič, Borut Erjavec in Matej Bečan, so tokrat ostali brez odličja. Najbliže so bili v ekipni tekmi skokov na cilj, ko so osvojili nehvaležno četrto mesto. Zmage se je veselila madžarska ekipa, ki si je priskakala 26 kazenskih točk, eno manj od domače ekipe. Tretja je bila Belorusija z 31 kazenskimi centimetri, četrta pa Slovenija s 35 kazenskimi centimetri. Nastopilo je 24 reprezentanc. V posamezni konkurenci je zmaga ostala doma. Najbolj natančen je bil s tremi kazenskimi centimetri Dmitri Mastofanov, drugi je bil francoz Thomas Jeannerot s petimi, tretji pa Kitajec Tinabo Gao, prav tako s petimi kazenskimi centimetri. Od naših predstavnikov sta se najbolje odrezala Matej Bečan in Senad Salkič. Najdemo ju od enajstega do štirinajstega mesta s sedmimi kazenskimi centimetri.

PRSTOMET

Trije turnirji dvojic

Pred prvenstvom lige v prstometu so odigrali tri turnirje dvojic. Na Vodiški planini je bilo odprto prvenstvo Vodiške planine na divjih terenih v mešanih parih. Zmage se je veselil par Nada in Desimir Vukič. Druga sta bila Angelca in Andrej Kranjc, tretja pa Vida in Igor Dornik. Ob prazniku Krajevne skupnosti Lesce sta bila po turnirju najbolj zadovoljna Milan Pogačnik in Brane Novak. V finalu sta premagala par Jože Klobučar-Mehmed Mujeinovič. Tretji je bil par Tone Podobnik-Janko Mencinger. Prejšnji konec tedna je bil pred radovljiško Graščino še en turnir dvojic, Master turnir Radovljica Open, na katerem je nastopilo 31 dvojic. Zmage se je veselila dvojica David Borovnica-Jošt Štirn, ki je v razburljivem finalu s 13 : 12 odpravila dvojico Gordana Kostovski-Alojz Završnik. Prestižno tretje mesto sta si primetala dvojica Martin Janc-Srečko Otovičar. Turnirji so bili dober trening pred novim ligaškim delom, ki se bo začel v začetku septembra.

Turnir KS Lesce (od leve): drugouvrščena Mujezinovič in Klubučar, zmagovalca Pogačnik in Novak, tretjeuvrščena Mencinger in Podobnik

Praznovanja

"Majster, kako vam gre?"

Življenje klenega Gorenjca Alojza Vidica z Zgornje Dobrave je predstavljeno tudi v projektu Razvojne agencije Zgornje Gorenjske.

Ivanka Korošec

Devetdesetletnik Alojz Vidic z Zgornje Dobrave

Rojen je bil na Srednji Dobravi kot najmlajši, imel je še štiri brate in sestro. »Rasli smo v kmečki, med sabo zelo povezani družini,« se spominja. »Oče je preživljal družino s tesarstvom, pozimi pa je tudi klal prašiče in govedo. Otroci smo morali prijeti za vsako delo, v šolo smo hodili na Srednjo Dobravo, še prej pa smo morali nesti mleko v Kropo.«
Ko so otroci zrasli in bi se lahko šolali, se zaposlili in osamosvojili, je prišla vojna. Družina Vidic je plačala krvavi davek, izgubili so dva sinova. Družina je bila izgnana v Nemčijo, kjer je oče na prisilnem delu umrl. Izgnani so bili od decembra 1941 pa vse do julija 1945, ko so se vrnili v izropano vas. »Otroci smo bili prikrajšani za šolanje. Nismo imeli ničesar, treba je bilo čim prej dobiti zaposlitev.« Alojz je dobil delo v Jugobrunu, nato pa v Plamenu v Kropi, kjer je opravil strojniški tečaj. Nato je moral v vojsko, kjer je kar tri leta služil v Titovi gardi. Leta 1949 se je vrnil domov in dobil zaposlitev v železarni na Jesenicah, nato pa v Verigi, kjer je opravil tudi dodatna izobraževanja in postal delovodja v vijačnem obratu. Tu je delal vse do upokojitve leta 1984. Zelo lepe spomine ima na delovna leta, ker je bil s sodelavci v dobrih odnosih. »Ko se srečamo, me še zdaj, po tolikih letih, vprašajo: 'Majster, kako vam gre?'«
Z ženo Marico sta si zgradila hišo. Poleg službe sta skrbela še za manjšo kmetijo. Lepo sta se razumela, poročena sta bila 43 let. Ves čas je bil aktiven in je imel veliko funkcij v okviru civilne zaščite, ljudske obrambe, bil je ustanovni član in poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Srednja Dobrava in podpoveljnik v gasilski zvezi Občine Radovljica. Vesel je, da je tudi nekaj članov njegove družine stopilo na gasilsko pot. Več kot dve desetletji je bil predsednik komunalnega odbora, udeležen je bil pri prostovoljni gradnji doma krajanov in gasilskega doma, asfaltiranju krajevnih cest in podobnih krajevnih akcijah. Dolga leta je bil predsednik pokopališkega odbora in govornik na pogrebih. Ob ustanovitvi Društva izgnancev leta 1992 je postal predsednik dobravske sekcije društva. Večkrat je obiskal kraje svojega izgnanstva in tja organiziral tudi skupinske izlete za svojce izgnancev. Napisal in izdal je dve knjigi, v katerih je obudil in ohranil spomine na težke čase izseljenstva.
Rad prebira Deželne novice in Gorenjski glas, katerega naročnik je nepretrgoma že 67 let. Posveča se tudi sadjarstvu, ki je njegov najljubši hobi. Osrečujejo ga tudi hčerka, sin, tri vnukinje, dva vnuka in tudi tri pravnukinje in dva pravnuka.

V podporo dojenju

V soboto je v Radovljici v okviru svetovnega tedna dojenja potekalo srečanje podpornikov dojenja, ki ga je tretje leto zapored pripravila svetovalka za dojenje z licenco IBCLC in nošenje, dula Alenka Benedik.Podporniki dojenja se srečanj radi udeležujejo: »Ko dobiš otroka, se srečaš z različnimi vprašanji in dvomi, tu pa dobiš potrditve, da delaš prav, in ugotoviš, da smo pravzaprav vsi na istem. Matere se povezujemo, si izmenjujemo izkušnje ter smo si v pomoč in oporo, med nekaterimi so se stkala tudi trdna prijateljstva. Na starševstvo te nihče ne more zares pripraviti, z vsakim otrokom se začne znova, s tem pluješ in se sproti učiš,« nam je zaupala udeleženka Jelka Breznik z Bleda. Na srečanju sta bili poleg organizatorke prisotni še dve svetovalki za dojenje: Mateja Kropec Šega in Mojca Vozel, prav tako prostovoljki iz Slovenskega društva za pomoč in podporo doječim materam (La Leche League Slovenija). Po besedah Alenke Benedik je glavni namen srečanja spodbuditi matere, da zaupajo vase in v svoje dojenčke, saj imajo vse, kar potrebujejo – svoje naročje, prsi in občutek: »Matere dvomijo, ker so skrbne in svojemu otroku želijo le najboljše. Največkrat potrebujejo le potrditev za svoj instinkt – da delajo prav in da v tem niso same. Potrebujejo razumsko potrditev za lastne intuitivne odločitve. Dobra novica je, da so starši danes zahtevnejši in se ne zadovoljijo kar z vsakim nasvetom, ljudje pa so vse bolj osveščeni.«

Jubilej Justine Pogačnik

Julija 1926 je pri Mesarju v Zalošah na svet prijokala prvorojenka Justina. Kasneje je dobila še tri brate in sestro. V šolo je hodila na Ovsiše.

Ivanka Korošec

»Naša kmetija je bila majhna in morali smo 'šparati', da smo prišli skozi,« razgrinja svoje spomine gospa Justina. »V šolo sem hodila na Ovsiše. V otroških letih so se me lotile različne bolezni. Zaradi škrlatinke in davice so me zdravili v Ljubljani. Potem je prišla vojna in morala sem v Avstrijo v taborišče. Bilo nas je okoli trideset deklet, od tega sedem Slovenk. Čez dan smo pomagale na bližnjih kmetijah, zvečer pa so nas v taborišču usposabljali za bolničarke. Od doma sem bila vajena vsakega dela in sem lahko pomagala v hlevu ali pa pazila otroke. Na srečo so nas spomladi leta 1944 poslali domov. Dali so mi delo v Grajskem dvoru v Radovljici, kamor je hodila gospoda, jaz pa sem pobirala krožnike z miz. Vsak dan sem se vozila s kolesom tja in nazaj. Oče je šel v partizane. Ker je bil starejši, so ga dali v Črnomelj, kjer je pomagal nekemu kmetu; domov je prišel šele leta 1945.«
Po vojni si je našla delo v Tekstilindusu v Kranju, tam je prišlo tudi do poznanstva z bodočim možem. »Poznala sem ga že prej, saj je bil domačin. Vendar sva skupaj prišla dobesedno 'pod marelo'.« V dežju sta skupaj šla pod njenim majhnim dežnikom domov in iz tega 'bližnjega srečanja' je nastala ljubezen. Hodila sta sedem let in v tem času v Podnartu zgradila hišo, nato pa sta se leta 1953 poročila. Najprej se jima je rodila Ivica, nato Stanka in še Janez. Slednji je žal že pokojni. Gospa Justina ima tudi dve vnukinji in tri vnuke, dva pravnuka in eno pravnukinjo.
Ko so bili otroci majhni, je morala službo pustiti, saj tedaj ni bilo vrtcev, pa tudi varušk ni bilo mogoče dobiti. Mož je bil vseskozi zaposlen v tovarni, ona pa je pomagala na kmetiji moževih staršev in brata. Obdelovala je velik vrt in pazila otroke, kar 15 tujih otrok je varovala. »Od nekdaj sem imela rada otroke in včasih sem jih pazila kar po pet naenkrat. Z možem sva prodajala tudi plin. Imela sva ves čas odprto, tako da nisva mogla nikoli iti skupaj na dopust. Vse tri svoje otroke sva šolala, spravila sva jih do univerzitetne izobrazbe. Ko so si otroci osnovali svoje družine, sem pazila tudi na vnuke. Ko je bil mož v pokoju, je popravljal štedilnike, njegov teren je segal vse do Jesenic in večkrat sem šla z njim in spoznavala nove kraje.«

Justina Pogačnik z osemmesečno pravnukinjo Vito

Mož ji je umrl pred desetimi leti in zdaj živi sama in suvereno vlada v svojem gospodinjstvu. Pred tremi leti prestala težko bolezen, a jo je uspešno premagala. Kuha, peče, pere, šiva, obdeluje vrt ... Obleko za praznovanje 90. rojstnega dne si je sešila sama. Njena neizpolnjena želja je bila, da bi postala šivilja, a to ni bilo mogoče. »V gospodinjski šoli v Poljčah sem se naučila osnov šivanja in krojenja. Otroci so bili vedno oblečeni v to, kar sem sama sešila, nič nismo kupovali. Šivam pa velikokrat še zdaj.«
Rada gre na potovanja in izlete. »Kar dvakrat ali trikrat na leto! Samo, da me moji povabijo, pa že tečem ... Uživam v vožnji z avtomobilom, lahko bi se vozila cel dan! Vnukinja Nina me večkrat pelje v Bohinj ali na Bled na kremšnite.«
Njeni pravijo, da nikoli ni brez dela. Poleti pobira sadove na vrtu, kuha marmelado, pripravlja butare, barva, prenavlja in obnavlja, spomladi sadi rože in tako lepih amarilisov, kot so njeni, menda ni v celem Podnartu. Pozimi tre orehe, peče potice, plete, vsak dan zakuri kmečko peč. Nič ji ni težko pripraviti celotnega kosila za svoje najbližje, ki vedno radi prihajajo domov. K toplemu ognjišču. K mami z zlatim srcem.

Devetdeset let Angele Jakac

Prejšnji mesec je visoki jubilej – devetdeset let – praznovala tudi v Istri rojena Angela Jakac iz Lesc.

Ivanka Korošec

Rodila se je v Srnegli blizu Buzeta. Danes je ta majhna istrska vasica znana predvsem po okuševalnici tartufov, ki so jo odprli pred dvema letoma in je prva taka na Hrvaškem. Včasih pa je bilo to majhno kmečko naselje, kjer so se revni kmetje le stežka preživljali.
Gledam ji v obraz, v skrbno nazaj počesane lase, v njene oči in čutim, kako njena pripoved v sicer kratkih stavkih vre iz globine. Istrani so topli in odprti ljudje in taka je tudi gospa Angela. Kljub slabemu sluhu je povedala svojo življenjsko zgodbo. »Bilo je 13 otrok pri hiši in že v rani mladosti je vsak od nas moral poprijeti za težko delo.« Šolala se je le štiri leta, in to v italijanski šoli, saj je bila Istra vse do 1944 pod italijansko aneksijo. »Zdaj smo živi samo še trije, mama nam je umrla stara komaj 58 let. Imeli smo majhno kmetijo in vinograd.« Že kot deklica je bosa vodila vole po rdeči istrski zemlji, 12 let stara pa je že šla od doma. Svoj vsakdanji kruh si je služila pri sestri, ki je bila poročena v bližnji vasi. Pri 24 letih se je poročila s sosedovim sinom Dušanom in se preselila na njegov dom. Mož je delal na železniški progi, gradili so 54 kilometrov dolg krak od Lupoglava do premogovnika Raša. Revščina in slabo ravnanje moževih staršev sta Angelo prisilila, da je ponoči spakirala kovčke in šla na progo k možu. Postavila mu je ultimat, da tako ne more več živeti: da maltretiranja ne more več prenašati – ali gresta drugam ali pa se bo ločila. Kmalu nato si je mož našel delo v Železarni na Jesenicah, leta 1955 pa je z majhno hčerko prišla še ona za njim. Dobila sta še drugo hčerko, stanovali so v bloku. Dobila je zaposlitev v skladišču mesarskega podjetja. »Veliko pa sem delala tudi sezonsko,« se spominja. »Starejša hči Radmila je bila stara 13 in mlajša Anita 11 let, ko sem ju za ves mesec pustila sami doma, medtem ko sem delala v hotelih v Avstriji, včasih pa tudi v Italiji. Veliko sem se nadelala,« zaključi.
Na Jesenicah je družina ostala do leta 1985. Ko sta z

možem odšla v pokoj, sta si kupila hišo v Istri, v bližini rojstnega kraja, in jo lepo obnovila. Z njima sta nekaj časa živeli tudi mlajša hči in vnukinja. Starejša hči pa si je kupila hišo v Lescah.
To je bilo zanju zelo lepo življenjsko obdobje. Vrtnarila sta, gojila kokoši, šla sta lahko naokoli in se zares dobro počutila. Tako sta 19 let živila v istrski idili. Potem je moža zadela kap; hišo sta prodala in se preselila k hčerki v Lesce. Druga hčerka pa je ostala v Istri, saj se je tam poročila. Mož je bil nato sedem let v domu dr. Janka Benedika v Radovljici, kjer je leta 2011 umrl, star 91 let.
»Berem Sveto pismo in revije, da mine čas,« se posmej. »Olupim jabolka in dam kuhati kompot, pa kakšna manjša opravila še zmorem, kaj več pa ne, saj me noge ne nosijo več.«
Družina je zelo povezana, čeprav živijo na različnih koncih. Svojo mamo, babico in prababico zelo cenijo. Hčerkama, dvema vnukinjama, trem pravnukom in štirim pravnukinjam je s svojo preprostostjo in delavnostjo svetal vzgled, vedno se je znala postaviti zase in izbrati pravo pot.

Prireditve

12. avgusta – 2. septembra

12. AVGUSTA

GLASBENI VEČER ob 19. uri: **VESELI BEGUNJČANI,** Gostilna in restavracija Avsenik, Begunje na Gorenjskem*

13. AVGUSTA

DOMAČA TRŽNICA od 9. do 13. ure, na vrtu Šarčeve hiše, Radovljica

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 20. uri: **OVIDIUS: ZGODBA O ORFEJU, HANNA MARTI** (glas in harfa), Radovljiška graščina *

14. AVGUSTA

SREČANJE LJUBITELJEV ROKODELSTVA od 10. do 18. ure, kmetija Obn´k, Lancovo

15. AVGUSTA

PREPEVANJE MARIJINIH PESMI ob 19.15, pri Markovi kapelici, Kamna Gorica

16. AVGUSTA

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 20. uri: **SAMOSPEVI OD BEETHOVNA DO DEBUSSYJA, ULRICH MESSTHALER** (bariton in klavir), Radovljiška graščina*

17. AVGUSTA

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 18. uri: **ZAKLJUČNI KONCERT UDELEŽENCEV TEČAJA ZA KLJUNASTO FLAVTO Z MATEJO BAJT,** Radovljiška graščina*

18. AVGUSTA

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 20. uri: **TRPLJENJE IVANE ORLEANSKE – PROJEKCIJA NEMEGA FILMA Z ŽIVO GLASBO, THE ORLANDO CONSORT** (vokalni ansambel), Radovljiška graščina*

19. AVGUSTA

GLASBENI VEČER ob 19. uri: **HIŠNI ANSAMBEL AVSENIK,** Gostilna in restavracija Avsenik, Begunje na Gorenjskem*

LETNI KINO ob 20.30: **PUŠČAVSKA KRALJICA,** trg pred Linhartovo dvorano Radovljica*

20. AVGUSTA

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 20. uri: **BAROČNI GLASBENI KALEJDOSKOP, MATEJA BAJT, KATHARINA LUGMAYR, PETER TREFFLINGER, JOHANNES MARIA BOGNER,** Radovljiška graščina*

21. AVGUSTA

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 20. uri: **MOZART IN HAYDN: SIMFONIJE ZA REVOLUCIONARNE ČASE, YVES RECHSTEINER (orgle), HENRI-CHARLES CAGET** (tolkala), Cerkev Marijinega oznanjenja, Velesovo*

23. AVGUSTA

KONCERT ob 19. uri: **GLASBENI NASTOP UDELEŽENCEV 11. MEDNARODNE AVSENIKOVE GLASBENE DELAVNICE,** Gostilna Avsenik, Begunje na Gorenjskem

FESTIVAL RADOVLJICA 2016 ob 20. uri: **WILLIAM LAWES: KRALJEVSKI CONSORT, ANSAMBEL PHANTASM, LAURENCE DREYFUS,** Radovljiška graščina*

24. AVGUSTA

GLASBENI VEČER ob 19. uri: **SLOVENSKI ZVOKI,** Gostilna in restavracija Avsenik, Begunje na Gorenjskem*

24. AVGUSTA

KONCERT ob 20. uri: **SKUPINA I.C.E.,** Linhartov trg Radovljica

25. AVGUSTA

LETNI KINO ob 20.30: **V ŽARIŠČU,** trg pred Linhartovo dvorano Radovljica*

26. AVGUSTA

PRIREDITEV ob 19. uri: **70 LET NOGOMETA V LESCAH,** Plesna dvorana Radovljiške graščine

GLASBENI VEČER ob 19. uri: **ALPSKI KVINTET,** Gostilna in restavracija Avsenik, Begunje na Gorenjskem*

DNEVI VEČNO MLADIH FANTOV ob 21. uri: **RITEM MLADOSTI – LIDIJA BAČIĆ, DAR MAR LIVE BAND – Z RADIEM VESELJAK,** prireditveni šotor pred hotelom Grajski dvor v Radovljici

27. AVGUSTA

DNEVI VEČNO MLADIH FANTOV

Ob 6. uri: 42. pohod **VEČNO MLADIH FANTOV** na Stol

Od 16. do 17. ure: **POVORKA PIHALNIH ORKESTROV, UDELEŽENCEV POHODA NA STOL IN ČLANOV KLUBA,** od Linhartovega trga do prireditvenega šotora pred Hotelom Grajski dvor

Od 17. do 20. ure: **KONCERTI PIHALNIH ORKESTROV** – Pošta Maribor, Babiči Umag (Hrvaška), Medvode, Nabrežina (Italija) in Lesce, prireditveni šotor

Od 20. do 2. ure: **VESELICA V ŠOTORU S SREČELOVOM IN ANSAMBLOM VIHARNIK,** prireditveni šotor

Ob 23. uri: **IGRA SVETLOBE IN ZVOKA (LASERSKA PREDSTAVITEV),** Grajski park

MEDNARODNO TEKMOVANJE GASILCEV 7. FIREFIGHTER COMBAT CHALLENGE SLOVENIJA 2016 od 9. do 18. ure, Alpski letalski center

SLOVO OD POLETJA S SKUPINO KINGSTON od 19.–1. ure, Alpski letalski center

16. LANGUSOVI DNEVI: 16. SLIKARSKA KOLONIJA, Kamna Gorica, po vasi

28. AVGUSTA

MEDNARODNO TEKMOVANJE GASILCEV FIREFIGHTER COMBAT CHALLENGE SOVENIJA 2016 od 9. do 18. ure, Alpski letalski center Lesce

31. AVGUSTA

GLASBENI VEČER ob 19. uri: **ANSAMBEL GREGORJI,** Gostilna in restavracija Avsenik, Begunje na Gorenjskem*

2. SEPTEMBRA

16. LANGUSOVI DNEVI

Od 9. do 12. ure: **USTVARJAM JAZ, USTVARJAŠ TI,** medgeneracijska delavnica, po vasi

Ob 17. uri **MEDDRUŠTVENA VAJA PGD LIPNIŠKE DOLINE IN DRUŽABNE IGRE** za prehodni pokal gasilskih društev Lipniške doline, športno igrišče Kamna Gorica

Ob 18. uri: **ODPRTJE RAZSTAVE** in kulturna prireditev, Dom krajanov Kamna Gorica

Ob 19. uri: **GLASBENI VEČER: HIŠNI ANSAMBEL AVSENIK,** Gostilna in restavracija Avsenik, Begunje na Gorenjskem*

Razstave

Skupinska fotografska razstava CDA iz Gradca, fotografska galerija Pasaža, Radovljiška graščina (od 1. do 29. septembra)

Začetki športa v Kropi, razstava, Kovaški muzej Kropa (od 30. junija do 31. avgusta)

Anton Janša v luči promocije svetovnega dneva čebel, Čebelarski muzej Radovljica (od julija do septembra)

Potovanje po Irski, fotografska razstava, Dom dr. Janka Benedika (od 6. julija do 5. septembra)

NE ME BASAT!!!, razstava karikaturista Borisa Jukića, Galerija Šivčeva hiša (od 11. avgusta do 11. septembra)

Pregledna razstava KUD Velika narava, galerija Avla, Občina Radovljica (od 9. junija do 31. avgusta)

Radovljica na Linhartovi podobi in portreti pomembnih Radovljičanov, stalna razstava Ljuba Kozica, hotel Grajski dvor

Poletno dogajanje

BREZPLAČNO VODENJE PO STAREM MESTNEM JEDRU RADOVLJICE
VSAK TOREK ob 10. uri

TURISTIČNI AVTOBUS HOP-ON HOP-OFF RADOL`CA
JULIJ IN AVGUST
VSAK TOREK: Bled–Radovljica–Kropa
VSAK ČETRTEK: Bled–Radovljica–Begunje–Brezje

VODEN OGLED ČEBELARSKEGA CENTRA GORENJSKE
Od 1. junija do 1. septembra, za posameznike v ponedeljek, torek in četrtek ob 10.30, za skupine po predhodnem naročilu. Cena: 4 evre/osebo

Od 4. julija do konca poletja od 10. do 13. ure: **BREZPLAČNE POČITNIŠKE DEJAVNOSTI ZA OTROKE IN MLADE V VILI ČIRA ČARA** (organizator: Manipura), Poljče

Z zvezdico (*) so označene prireditve z vstopnino.

Radol'ca pristno sladka

Več informacij o posameznih prireditvah je na voljo na spletni strani www.radolca.si/kaj-poceti/ ali na spletnem portalu http://www.mojaobcina.si/radovljica/. Dogodke za objavo v napovedniku objavite na portalu www.mojaobcina.si/radovljica/. Za tedensko obveščanje o dogodkih se prijavite na naš elektronski naslov. Organizatorji prireditev si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Četrtkove osvežitve na trgu

Štirje vrhunski izvajalci so s koncerti v starem mestnem jedru popestrili julijske četrtkove večere, povezali ljubitelje glasbe in v Radovljici pustili svoj nepozaben pečat.

Urša Gluščič

Mlada slovenska pevka, avtorica glasbe in aranžmajev Anja Baš je na Linhartov trg 7. julija prinesla prvo glasbeno osvežitev. Jeseničanka se je slovenski javnosti prvič predstavila v prvi sezoni Bitke talentov, ki je potekala v okviru oddaje Spet doma. Drugi julijski četrtek je oder na Linhartovem trgu zasedla številnejša glasbena zasedba. Publiko je na noge dvignil Janez Bončina - Benč, ki je tokratni koncert pripravil v sodelovanju z Big Bandom RTV Slovenija, s katerim je pod vodstvom dirigenta Tadeja Tomšiča posnel tudi album Live in Mons.

Iz Primorske je v Radovljico tretjo glasbeno osvežitev prinesel raper Smaal Tokk. Spremembi glasbene zvrsti je sledila tudi sprememba lokacije, saj je Smaal Tokk nastopil v baru Academia 2.0.

Zadnji julijski četrtek se je po Linhartovem trgu plesalo v ritmih gipsy swinga, saj so se tokrat radovljiški publiki predstavili vrhunski kitarist Teo Collori in njegova mednarodna zasedba Momento Cigano. Solist na kitari in avtor glasbe Teo Collori je diplomiran džezovski kitarist, ki je znan tudi po duetu z vokalistom Metodom Bankom.

Čeprav so se julijski glasbeni večeri v Radovljici zaključili, pa oder na trgu ni dolgo sameval. Včeraj so ga namreč zasedli člani blejske rokovske skupine John F. Doe, ki je bila ustanovljena leta 2010, ko je skupino prijateljev združila želja po ustvarjanju edinstvene in kakovostne glasbe. Močen vokal in razločen vibrato Marka Zemljiča je obogatil raznoliko tehniko, melodične verze in uporabo raznovrstnih zvočnih efektov, ki sta jih priskrbela kitarist Aleš Svetina ter klaviaturist in bekvokalist Luka Zemljič. Dinamično ritem sekcijo sta ustvarjala bobnar Bojan Marinko in bas kitarist Tilen Knaflič.

Primorski raper Smaal Tokk je Radovljico glasbeno osvežil 21. julija. / Foto: Gorazd Kavčič

GG | POČITNICE / 7 DNI / **OD 3. DO 10. SEPTEMBRA 2016**

ČRNOGORSKA RIVIERA VABI

Črnogorska obala je v začetku septembra še zelo prijetno topla, najhujša gneča in vročina pa sta že mimo. Zato vas vabimo na pozno poletno druženje v Črni gori. Bivali boste v hotelu Sato 4* Sutomore, se sončili, kopali ali sprehajali ob morju. V hotelu Sato je ponudba all inclusive light. Ves teden boste uživali v hotelu, ob zunanjem bazenu, na plaži, na sprehodih ali se nam pridružili (doplačilu na kraju samem) na lepih izletih v bližnjo in daljno okolico: celodnevni avtobusni izlet po Črni gori, poldnevni avtobusni izlet na Skadarsko jezero z ogledom vinske kleti in degustacijo vin, panoramski izlet z ladjo in celodnevni izlet v Tirano (navedeni izleti so za doplačilo in bodo izvedeni v primeru prijav določenega števila potnikov).

Odhod avtobusa iz Kranja: 2. septembra 2016 ob 23. uri
Povratek domov: 10. septembra 2016 po kosilu
Prihod v Kranj v poznih večernih urah.

CENA POTOVANJA ZA BRALCE GORENJSKEGA GLASA: SAMO 399 EUR

Cena vključuje:
- **7-krat all inclusive light v hotelu SATO 4* Sutomore,**
- **turistično pristojbino,**
- **avtobusni prevoz Kranj–Sutomore–Kranj,**
- **Kompasovega predstavnika / animator ja v hotelu.**

Možna doplačila (ob prijavi): za enoposteljno sobo 199 EUR.
Doplačila vodniku/predstavniku na potovanju za dodatne izlete.

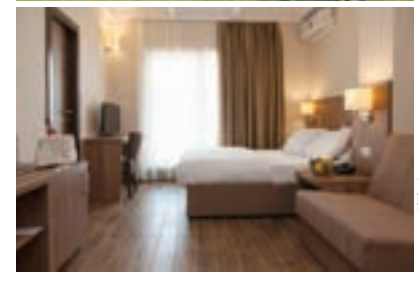

KOMPAS

ORGANIZATOR POTOVANJA: Kompas d. d.
PRIJAVE SPREJEMAJO: Kompas Kranj (Slovenski trg 6, tel. 04/2014 261) in Kompas Škofja Loka (Kapucinski trg 8, tel. 04/5111 770).

Gorenjski Glas

deželne novice GG

Venerina pot napolnila trg

Tudi letošnja nedelja, najbližja prvemu avgustu, je Linhartov trg spremenila v sejemsko prizorišče iz pozabljene preteklosti. Prireditev Srečanje mest na Venerini poti je letos potekala že enaindvajsetič.

Urša Gluščič

Venerina pot je tudi letos radovljiški Linhartov trg vrnila v čas vitezov, grajskih porok in srednjeveškega mestnega dogajanja. Prireditev se je začela v dopoldanskih urah z nagovorom Radovljičana z grba in pozdravom viteškega zmagovalca Gašperja Lambergarja z gradu Kamen. KD Igralska skupina Gašperja Lambergarja je na trgu uprizorila zgodbo o ženinovih težavah in turških napadih na viteze ter zaplesala baročne plese, člani KUD Radovljica – Linhartov oder pa so se pred cerkvijo sv. Petra predstavili s Pavčkovimi Angeli in gledališko predstavo V starih časih veselo v vaški krčmi.

Na srednjeveški tržnici so ves dan potekale delavnice, prikazi in predstavitve tradicionalnih in umetnostnih obrti ter izdelkov. Obiskovalci so tako med delom lahko opazovali različne obrtnike, jim zastavili kakšno vprašanje ali samo z zanimanjem spremljali spretne roke, ki so pletle košare, šivale, kvačkale, poslikavale keramiko ...

»Prvo leto smo začeli s šestimi stojnicami, letos pa se v okviru srednjeveške stojnice predstavlja štirideset obrtnikov iz vse Slovenije. Držimo se tradicije, da so izdelki izvirni in unikatni. V okviru prireditve je letos v Radovljiški graščini potekalo tudi odprtje Umetniške razstave stolov ob Poti duš in prijateljstva,« je povedala Nadja Jere iz Turističnega društva Radovljica.

Linhartov trg so zavzeli vitezi, ki so se med seboj pomerili v mečevanju, obiskovalce pa navdušili tudi s prikazom metanja s katapultom. V okviru prireditve je potekal tudi lokostrelski turnir, na katerem so imeli možnost sodelovati vsi, ki so imeli dovolj poguma in mirno roko, poskrbljeno pa je bilo tudi za potešitev lakote, saj je grajska malica dišala po celem trgu.

»Veseli me, da se je tudi letos v okviru Srečanja mest na Venerini poti Linhartov trg napolnil z domačini in tujci. Pripravili smo pester program, s katerim smo obiskovalcem želeli popestriti dan – in mislim, da nam je uspelo,« je še dodala Nadja Jere.

Na srednjeveški tržnici so ves dan potekale delavnice, prikazi in predstavitve tradicionalnih in umetnostnih obrti ter izdelkov. / Foto: Tina Dokl

Vrnitev v čas srednjeveškega mestnega dogajanja je v staro mestno jedro privabila številne obiskovalce, tako domačine kot turiste. / Foto: Tina Dokl

Polna zasedenost kampa Šobec

V kampu Šobec število prijavljenih gostov in ustvarjenih nočitev narašča iz dneva v dan. Kamp je od prvega avgusta dalje polno zaseden, dnevno pa od tedaj beležijo od 2000 do 2200 gostov.

Urša Gluščič

Kamp Šobec, ki se je letos za čas poletne sezone odprl 8. aprila, velja za mednarodno priznani kamp najvišje kategorije. V predsezoni so na Šobcu prevladovali predvsem Nemci in domači gosti, trenutno pa pri nočitvah s triinštiridesetimi odstotki prevladujejo Nizozemci, ki jim sledijo nemški, belgijski in francoski gosti. »V času glavne sezone pri nas bivajo večinoma družine in pari, gostimo pa tudi nekaj mladinskih skupin. Kamp je od prvega avgusta dalje polno zaseden, dnevno pa od tedaj beležimo od 2000 do 2200 gostov. Ustvarili smo že krepko čez 60 tisoč nočitev,« trenutno zasedenost kampa Šobec komentira direktor Sašo Gašperin.

Ustvarili so že krepko čez 60 tisoč nočitev. /Foto: Primož Pičulin

Kamp je od prvega avgusta dalje polno zaseden. / Foto: Primož Pičulin

Za nekatere goste je Šobec le vmesna postojanka, spet drugi na Šobcu kampirajo daljše časovno obdobje in se tja vračajo vsako leto, saj jim Šobec ponuja aktiven dopust in sproščanje v naravnem okolju.

Svoje počitnice tako na Šobcu preživlja Nizozemec Erik Van Rousmaren. Skupaj z večjo skupino prijateljev so se za kamp Šobec odločili, ker jim ponuja idealno mesto za športne aktivnosti, kot so spusti z rafti in kajaki. »Tukaj bomo kampirali dva tedna, saj nam Šobec ponuja vse, kar naš športni duh potrebuje. Ogledali smo si Bled, načrtujemo tudi ogled Ljubljane, preostali čas pa bomo preživeli v prijetni atmosferi kampa.«

Po besedah Gašperina z obiskanostjo kampa v juliju niso bili zelo zadovoljni, saj so glede na rezervacije in splošne obete na turističnem trgu pričakovali večjo zasedenost. »V avgustu nasprotno beležimo rekorden obisk, s tem pa se splošna slika turistične sezone 2016 iz dneva v dan vidno popravlja. Pri številu gostov nam je že uspelo prehiteti rezultate, ki smo jih v tem času beležili lani. Tudi pri ustvarjenih nočitvah hitro dohitevamo lansko sezono. Povpraševanje za avgust ne pojenja, zato verjamem, da ob ugodnih vremenskih razmerah lahko poslovno leto ponovno zaključimo z odličnimi rezultati,« je za konec povedal Sašo Gašperin.